

Algis Uzdila

ŽIEMKENČIŲ
GIESMĖS

Algis Uzdila

ŽIEMKENČIŲ
GIESMĖS

Punsko „Aušros“ leidykla
2006

Rėmėjas

*Departament Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych
i Etnicznych MSWiA*

ISBN 83-87604-59-3

© Copyright by Wydawnictwo „Aušra” Sp. z o.o.
© Algis Uzdila

Į Ž A N G A

POEZIJOS SKAISTA

*Papirksi
gal tiktai poetą,
poezijos gi –
niekados,
nes širdys
ten dievų sudėtos.
Ji tiktai
sąžinę giedos.*

JOTVA ŽIEMA

*Tokio skaistumo
Krikšto drobulių
Dievas nematęs –
Šventišškai puotai
Ilgesį klojo
Laumės Jūratės.*

*Medžiai puikavos,
Lajos lapojo,
Snaigėm sužibę –
Širdį neramią
Vėjui kerėjo
Saulė nuogybe.*

ŽALI ŽELMENĖLIAI

GIESMĖ ELGETA

*Susigūžę posmai
Styro ant šakos.
Plikuose arimuos
Kas jų kur ieškos?*

*Druokia aštrūs lietūs
Nuo šaltų laukų.
Slampiot gūdžių naktį
Tyruos nejauku.*

*Ko giesmių nešaukiat?
Vienas jas renku.
Skambant Dievo aidui
Ištylėt sunku.*

PRIEŠPRIEŠA

*Sako, atgyveno kraujo putas.
Sako, atgyveno pranašai.
Sako, kad ir eilės jau subūtos, —
Šit išminčiai skelbia mums viešai.*

*Jei paliksim negenėtus sodus,
Žievę krimsti kirminai mėgins...
Mano broliai meilės gimę godūs,
Jų jausmus skambi giesmė gaiwins.*

*Laipe žmogui akys nuskaidrēja,
Jeigu paukščiai danguje skraidys.
Dar anksti nutraukt dorovės sēją,
Kad kieno išsikvėpė širdis.*

SENOJI KALBA

*Iš mano lūpų
Lakšutė gieda,
Upelis klūpo
Ir tyliai alna.
Iš mano skruostų
Raudoną žiedą
Bitutė uosto,
Nužėrus šalną.*

*Jei šitą giesmę
Iš rūpestėlio
Laike ištiesme,
Ik žydi gėlės –
Ilgesnės rasis
Tik vyturėlio;
Jis viens prieš žodį
Gaidas iškėlė.*

*Gailiam upely
Garsai netrokšta.
Jiems, Visagali,
Įkvėpk gyvybę,
Te žodžiai remia
Padangių bokštą,
Apšviečia žemę,
Žvaigždėm įžibę.*

PELENAI

*Rami ugnis žaizdre kūrenos.
Gaivino ją dosni ranka.
Budėjo nuolat deivės senos,
Kad būt dangaus verta auka.*

*Vos malka baigė degti krosny,
Vos ėmė šalt kaitri ugnis,
Jau tėvas kirto sausą gluosnį,
Kad atsigautų židiny.*

*Vaikai aplinkui žaizdrą augo,
Gobėjo šeimą šilima.
Pirkia išlaikė duonos raugą,
Viltis joj švietė tolima.*

*Bet žaizdras kartą neatgijo –
Širdis pavirto pelenais.
Nukrito lapai šalavijo,
Vėlė išskrido su varnais.*

*Ar pavaduos dukra motulę
Lyg gluosnis pliauską židiny?
Degusių pelenai atgulę,
O vyzdžiai toliuos drumzlini.*

DRAUSTINY

*Išvarė iš šventovės
Dvasiškiei mano sielą.
Likau už durų stovįs.
Jutai, kad man graudu?
Už nuodėmės ne savo
Kentėti buvo miela.
Tave gėla sugavo –
Ir pašaukei vardu.*

*Ir vos valdas atvėrei:
Skliautai į mintį kyla.
Žavėjaisi uvertai
Ir laisve, ir galia...
Ir skleidė žodis sparną,
Ir sklaidė gilią tylą,
Pats virsdamas į darną.
Ir Tu džiaugeis šalia.*

JŪROS SAPNAS

*Pamilo kalnas
Papėdės jūrą:
Putoja kyla
Ten aukštos bangos,
Nirtingai kaunas –
Uola negūra:
Užleidžia tylą
Ir ramios rangos.*

*Druska nuplauna
Žaizdotą koją,
Uolos figūrą
Glėby prispaudžia.
Bučiuoja jauną,
Meiliai vilioja.
Priglūsta jūra
Ir sapną audžia.*

NEŽINOMYBĒ

*Laikas bēga ir bēga
Lyg ristūnas upelis.
Tai ī kokiņ gi jūrā
Jis kada īsilies?
Drāsos begaliņ jēgā
Rodo nardāš erelis.
Amžīņ riesmēs sukiūra
Kaip senoliņ pilis.*

*Bēga laikas ir gūra
Lyg banga vandenēlio.
Dugno smiltī pagauna
Srauni upēs vāga.
Tai ī kokiņ gi jūrā
Vietoj pilkojo smēlio
Mano sielā nuplauna
Amžina atvanga?*

VIZIJA

*Matau lyg sapną rasotas pievas,
Lankom ateina praamžių Dievas.
Ant piršto mūvi stebuklų žiedą,
Žiedu tuo saulė per dangų rieda.*

*Mėnulio valtį jo mintys semia,
Ant rankų laiko Jis visą žemę –
Siūbuoja supa žvaigždžių visatą,
Stebuklą naują ištarti keta.*

*Žemai lenkiuosi šitoj papėdėj,
Kaip buvo mokę lankstyti dėdei,
Gėlių vainiką ir maldą šventą
Glėbin dedu Jam lyg testamentą.*

*Sukluso Viešpats, numovė žiedą –
Žiedu tuo saulė auksinė rieda –
Kiek susimąstęs slaptinai tarė:
– Žmonių ženklis žvaigždė Vakarė.*

*Bet jei tu gėrio širdim ilgiesi,
Gana, kad žiedą ranka paliesi,
Aušrinė mano, dangaus ramybė,
Pažers iš veido tau amžinybę. –*

*Aš išsigandęs ėmiau prašyti:
– Suprask, Valdove, mane mažytį!
Kol vargo broliai mirtingi, žemėn
Ir mano kūną įminki. Amen!*

LAISVĖ PASIRINKTI

*Stovi medis, nelaisvėj išstybęs.
Gilios šaknys jam teikia gyvybės.
Tik ištrauki šaknis – medis miršta.
Medžiui laisvė atstos Dievo pirštą.
Vergija sužavėjo medžius.
Tik nelaisvėje medžiai nežus.*

*Moja paukštis sparnais per padangę,
Myli paukštis tėvų žemę brangią.
Be sparnų jis gyventi nemoka.
Sparnai junta širdies laisvės stoką.
Įsiūbuoki tik laisvei varpus,
Ir gyvybė per laisvę pabus.*

*Žvilgsniai žmogų vilioja į aukštį,
Mintimis jis aplenkė baltą paukštį,
Bet širdim liks įaugęs į žemę –
Išmintis tokią prigimtį lemia.
Tiktai medyje paukščio giesmė
Nuskambės lyg Šešupės tėkmė.*

JOTVIŠKA PRIGIMTIS

*Gyventi mokėmės iš paukščių,
Gimtinės meilės – iš gandrų.
Smalsuolės akys geidė aukščių,
Dvasia – dangaus svajų žydrų.*

*Svečių dievų nemindėm kojom,
Nedraskėm svetimų lizdų.
Su upėm tyliai tik vaitojom,
Kai buvom po kitų padu.*

*Numirti mokėmės iš medžių,
Iš jų laikysenos stačios.
Priskendo ežeruos baladžių,
Rašytų iš širdžių kančios.*

*Bet skausmo niekas čia nerodė,
Jį slėpėm lauko akmenuos.
Tiktai balta laukų paklodė
Mūs žalių džiaugsmą besapnuos.*

POEZIJOS PAVASARĮ

*Manęs nepanorėjo prezidentas.
Turėjo jis tik dvidešimt kėdžių,
Todėl nulems jo valios testamentas:
“Tik dvidešimtį įsileist geidžiu”.*

*Jam buvo miela išklausyt poetų
Iš Švedijos, Australijos, Rusios, –
Išgirsti Jotvos balso nenorėtų...
Kam reikia rankos mirusios, vėsios?*

*Ir vyriausybės rūmai užsidarė,
Ištarus keistą vardą netyčiom.
Tokia šiandieną vargšė ilgaskarė
Tėvynė, nusidriekusi delčiom.*

*“Matysit Lietuvą, kokia ji esti”, –
Taip guosta supraštytusius svečius.
Bet greit tiesa išblėsus ėmė gesti,
Palikdama nemiegančius gaidžius.*

*Lietuviškų pietų patiekt drovėjos.
Svečius vaišins čenakais, kibiniais.
Dar laimė, kad valgykloj padavėjos
Rikiavos aštuonnyčiais balzganais.*

*Surankiot gintarą lyg kam čia rūpi?
Veikėjai didūs žavis svetimais
Ir skuba bristi į Europos upę...
Tik Viešpats ar šią nuodėmę atleis?*

SIELVARTO KELY

*Išbėgo vilkė
Iš žalio miško
Paparčio laimės
Rašyt vaikam.
Žvėris kur bėgo,
Ten rasos tiško.
Rauda sutvisko
Lauke pilkam.*

*Sustojo bėgus.
Staugimo klausės.
Sugrįžti mojo
Pušų skuja.
Dalia ją šaukia?
Pakilo ausys.
Į gaudį glausis
Jausmų gija.*

KELIANČIAI GIESMĖ

*Ranka, ištroškus skrydžio,
Į dangų šuoliais kyla.
O kaip aš jai pavydžiu
Plasnojimo per tylą.*

*Per mėlyną padangę
Gandrai namo taip irias,
Ir gervės išsirangę
Sugrižtančios taip girias.*

*Lyg vėjai kur kedena
Žvangučių skaidrią drobę,
Lyg sielai teikia peną,
Lyg širdį laumė grobia...*

*Išskeiski platų mostą –
Po juo pakils tėvynė.
Man giesmės nepabosta.
Jos Lietuvą apgynė.*

PAMOKĖLĖ

Sėskis, dukružėle,
Čia, šalia mamos,
Seksiu pasakėlę,
Kol žvaigždė rymos.
Sutemų palangėj
Kol kabos rasa,
Kol žibės padangėj
Mėnesio gaisa –
Smelksis mano žodis
Iš graudžių dainų,
Jis tau kelią rodys,
Kur aš gyvenu.
Tavo tėviškėlė –
Pasakų šalis,
Kur pražysta vėlei
Snaigėm obelis.
Laimė baltaziedė
Noksta už langų.
Dovanas tau briedė
Neša ant ragų.
Ėmus baltą svają
Padalink perpus,
Rasi viltį gają –
Joj kvapai pabus.

BERŽŲ ŠERMENYS

*Susikirto kirviai
Baltuose arimuos,
Sužaibavo žvilgsniai
Plieno ašmenų.
Pakelėje širviai
Guls ant dobilienos.
Aižūs tūžio šypsniai
Laukia šermenų.*

*Kam nelūžo kotas,
Ko ranka neskilo,
Kol laukuos siūravo
Dar žali beržai.
Rytmetys miglotas
Brėkšta užu šilo.
Dūmina prie klevo
Sukrauti beržai.*

RUGIŲ ATAUDAI

*Pristrigo pristrigo
Dangaus pabarėlių
Rugiams į kasas.
Per naktį nemigo
Kalneliai pasėlių –
Vis gėrė rasas.*

*Žydrynėm skrajoja
Maldžioji bitelė,
Ją traukia žiedai
Lyg miško šilojai
Prie amžino kelio –
Melsvi ataudai.*

*Rugių jūra plaukia.
Ten žydrą žibintą
Sekioja laivai.
Per blankią palaukę
Juodom dėmėm krinta
Šešėliai droviai.*

*Kur tos vilnys nuplauks,
Kas vilties jų sulauks –
Rugio meilė gili,
Jos išsemt negali.*

MANO DAINOS

*Nukabinęs nuo medžio
Vėjų amžiną smuiką –
Tai užgrojau baladžių
Ilgesingom gaidom.
Širdies stygos suvirpo,
O dvasia neišpuiko.
Šitiek kraujų išsirpo
Mūs jausmų su maldom.*

*Kieme girgždančių svirtį
Panardinsiu šaltinį –
Tai įpilsiu į mirtį
Tau gyvybės vandens.
Skrustuos akys sužibę
Laimės rytą auksinį
Per padangę beribę
Ašarėlę ridens.*

LAPKRITIS

*Gairina vėjai
Medžių lapus,
Lapkričio sėjai
Galo nebus.*

*Skuba patrakę
Siausti ratu,
Krinta ir lekia
Niūrio taku.*

*Medžiai iškėlę
Draiko šakas,
Mirštančiai vėlei
Neškim aukas.*

*Nebesuranda
Saulė sparnų,
Lapkričio randą
Jausti imu.*

HIMNAS

*Giesmės prie kelio
Tekančiai saulei
Skamba nuo ryto
Lūpom svajingom.
Dangiškas grožis
Užgula klausą.
Žemėn slepiesi,
Vėjų klausaisi.
Liepsnos žavingos
Uždega širdį.
Karštis apėmęs
Visą krūtinę.
Saulės karūnai
Tujen lenkiesi.
Sveikini žemėn
Žengiančių šviesą.*

LAIMĘ BANDANT

*Sužiuro senas namas
Išdegintais langais –
Kiemu kas vaikšto ramūs
Ties bqlančiais beržais?*

*Nieks nepažins dukrelės.
Vaikystės ji neras –
Seniai užžėlęs kelias
Per ošiančias girias.*

*Alyvos laimę siūlo:
Štai žiedas pažaduos!
Bet šulinys supuvo –
Nieks gerti nepaduos.*

*Per girių sudejavo
Šniokštimas nuo lankų
Ir laužė šaką klevo –
Jos laimę ties taku!..*

SUKLUPĖS RITERIS

*Išsekusį kūną
Klastinga malda,
Kiek dvasioj jos tūno,
Papirkti dar bando,
Bet strėlės išduoda –
Ataidi skriauda
Per žvarbstantį gruodą
Negyjančio rando.*

*Ir Kristus, iškentęs
Svajonių griūtis,
Pamatė pro pentis
Sukruvintą veidą.
Mane nuramina
Tyriausia viltis –
Skriaudų Gedimino
Jam nebeatleido.*

KONTRASTAI

*Paryžiau, Paryžiau,
Svajų ilgesy
Žavingas, didingas
Pasauliui esi.*

*Bulvarai sužibę,
Ir bokštų šviesom
Istorija spindi
Su aukso varsom.*

*Šaligatvius guli
Apsunkus galva —
Ir butelis drybso
Su vyno spalva.*

*Ir saujoj skatikų —
Gal dvidešimt su, —
Ir taip išsimiega
Po kiparisu.*

DŽOKONDAI

*Penki šimtai Tau metų –
Nė kiek nepasenai.
Tavos būties verpetų
Negrauzia kirminai.*

*Kol nieks neatsižiūri
Ramių akių gelmės,
Vidinės dvasios tūrį
Išminčiai galynės.*

*Da Vinčį užkerėjai,
Net Dievui patikai –
Taurios širdies gerbėjų
Numindžioti takai...*

*Kiek piršosi galiūnų,
Kiek beldės į duris –
Tiek santūrumo tūno
Skaistybės švytury.*

*Ir aš trumpam sustoju –
Duok šypsnių dovanų...
Lenkiuos prie Tavo kojų
Ir paslaptį menu.*

NUOŠIRDUMAS

*Kai aš einu
aukoti Dievui
maldą,
aunuosi batais,
girgždančiais, juodais.*

*Tu atėjai
ir suklypai
prieš Kristų,
batus palikęs
ar jų gal
neįpirkęs...*

*Širdis prie aulo
iš tiesų nelimpa.*

NOTRE DAME

*Susitikti su Dievu
Aš galiu ir savyje,
Po žaliu vešliu klevu,
Jo rasota lapija.*

*Bet žvalgaus po Jo namus,
Kur žmonių tiek daug vilties
Slypi navose. Ramus
Išminties kūrėjas švies.*

*Tiek išaukštinta dvasia –
Nepasiekiami skliautai
Suaidi mintim šviesia.
Krikštas suspindi baltai.*

*Kaip žaviuos žmonėm mažais,
Kūrusiais didžius laikus.
Kol šviesa vitražuos žais,
Kels mus sangodis lakus.*

IŠ IŠDIDUMO

*aš vaikštau
galva
pakilia*

*dainų
kuklus ir pilkas
kraštas*

*neturim
turtų
nė skolų*

*kentėt
tylėti
mūs dalia*

*gal mūs
namai
ne iš uolų*

*gal
sudūlėjęs
krivių raštas*

*bet grobti
buvom
neišmokę*

MANO KALĖDAITIS

*Žiema žiedais nubarstė žemę
Ir veda Eglę į šventes.
Tie gruodžio vakarai aptemę
Žieduotuves miške atšvęs.*

*Jei Žilvinas užbūrė sielą,
Kam kerštas apgaubė skara?
Vienatvė, braidžiojus po pievą,
Sužibo ašarų žara...*

*Spyglius žalia šakelė tiesia...
Gal tavo viltį sušukuos?
Tegu bent mėnesieną šviesią
Neskęsta ilgesys rūkuos...*

*Jei Kalėda dar vis belanko
Prie žėrinčios Neries namus,
Gal į slaptim dažytą langą
Pabels ir vėjas neramus?*

PASAKŲ AUŠRA

*Saulė apsigaubus
Pasakų skara.
Klonių pilnos daubos
Rūgstančia gira.*

*Šviečia žiburėliai...
Juos dangaus akis
Su ilgais šėšėliais
Delnuose laikys.*

*Suspindės mėnulis
Eglei ant kasų –
Angelių sesulėms
Bus širdy šviesu.*

*Laimės kunigaikštis
Paplotį kai lauš,
Vilniaus plačios aikštės
Pasakom išauš.*

VAKARO BRĖŽMUO

*Lydėjau saulę, vakarais
Betolstančių pro mano langą,
Kol šviesūs bokštai nusileis
Nykiam krašte į tamsią angą.*

*Juodavo ežero vilnis.
Šešėliai draikėsi po dangų.
Ilgai akis mana ganys,
Kur saulė bėga nuo žabangų,*

*Palikdama juodas skraistes
Tarytumei išaugtą skrandą,
Ir sėja pamaži žvaigždes.
Ir ten, matyt, ramybę randa.*

*Bet slegia širdį maudulys,
Juk tai tave naktis apvogus.
Tik kas to skundo išklausys!
Ir ataudai sukyla slogūs.*

ILGESIO AIDAS

*Šventykloje aš vienas,
Užklydęs gamtmeldys.
Slėny besmilkstąs šienas
Ir maldą prakviždys.*

*Pats Dievas atnašauja
Mišias šventu laiku.
Išgėręs Kristaus kraują
Pradingsta už rūkų.*

*Svajonė mano sklaidos
Po dangų debesų.
Tas pamaldumo aidas
Plevena ilgesy.*

PO KRYŽIUM

*Iš tavo žvilgsnio
Saulė mums teka,
Grožis gimtinės
Verias nuo delno.
Rankas sudėjęs
Amžinai maldai,
Viešpatie Didis,
Stoviu ant kalno.*

*Atsrūva srūva
Ilgesiu ryto
Laimė auksinė –
Protėvių godos...
Širdim vilnija
Tavo pašvaistės
Žiežirba, laisvės
Dangų nuskrodus.*

NEMATOMA NAŠTA

*Palinkus figūra.
Prie mūro prisiglaudus.
Kas slegia tuos pečius?
Kas ta sunki našta?
Kodėl ją traukia siena
Priplėkusi, juoda?
Kokia čia giminystė
Paunksnės ir to skausmo,
Kurs liejasi iš veido
Ir iš blausių akių?..*

*Ji ieško Kristaus žodžiuos
Ramentų savo sielai.*

PASKUTINĖ GIESMĖ

*Saulė
paskutinę
viltį siuntė žemei.
Paukštis,
įsivilkęs
į varnėno rūbą,
supos
žaliam medy
ant šakos beržinės.
Liūdnas
gailiai žvalgės
po gimtinės sodą,
giesmę –
tylią raudą
tolimos kelionės –
žėręs
tau į širdį,
nežinion pakilo.*

NAŠLAITĖS KŪČIOS

*Dieve mano, kokia tu graži
Savo sielvartu, širdies darbais.
Mes prieš Jį visi labai maži.
Teisę gimti išperkam kapais.*

*Jojo šlovei įsupam varpus
Miestų bokštuos, lig dangų aukštuos.
Ar bent gurkšnį laimės Jis atpūs
Ir nedalią skaudžiąją paguos?*

*Švenčių eglė amžinai žibės.
Ko tau šviečia ašara aky?
Ko prie jos jauties lyg prie duobės?
Tu ne duoną, širdį tu rieki!*

*Eglių skausmas lyg tylos varpai,
Apsigaubę liūdesiu žaliu.
Kam gėlos, Likime, nekarpai?
Kuo paguost našlaitę aš galiu?*

PRIE DIDŽIOJO ALTORIAUS

*Stulbau prie Didžiojo altoriaus –
Žvelgiau į Gievonto papėdę.
Maldom į Dievo sostą koriaus,
Mačiau išaukštintą Jo kėdę.*

*Padvelkia oras nuo aukštybių,
Kalnų vėsa glėby šarmoja.
O Viešpatie didžių galybių,
Aš gal sapnuoju Tavo Kojas?*

*Iš čia Šventasis Tėvas gaudė
Žodžius lyg kalnų tyrą aidą
Ir, Petro siųstas, mintį audė
Ir tiesino mūs žingsnių klaidą.*

*Kur vėjai amžinai žegnojas,
Išvydę debesyse kryžių,
Šventumo klausosi sienojai...
Bučiuot lenkiuosi Tėvo vyžių.*

IEŠKANT PAGUODOS

*Kai išjosim, žirgeli, naktin,
Pasibelsim per širdį širdim,
Apkabinsiu tau kaklą glėby
Ir klausysiuos, ką tuje kalbi.*

*Nenutyla lakštingės giesmė,
Kunkuliuoja krūtinėj versmė,
Serbentuoja rasoti rugiai –
Žirge, ilgesį kojom skaitai.*

*Tavo vyzdžiai išžvalgė laukus,
Išbėgiojai tarp krūmų takus.
Aš jutau, kaip tavoji širdis
Mano viltį pavyti bandys.*

*Kelia vėjus padangių žara.
Nuskaidrėjus mėlynės skara
Gaubia Nemuną klevo smuiku –
Mano sielvartą tildyt sunku.*

*Raitnešėli, gal tuje žinai,
Ko beauštant pravirksta linai,
Linksta varpos rasotų rugių,
Kur aš ilgesį savo regiu...*

VYTAUTO PAMINKLUI

*Nuvinguriavo laikas –
Lyg žirgas nušoliavo
Per vyksnių baisią audrą.
Gerai, kad neužgriuvo
Ristūno raitnešėlio.
Gerai, kad nenubiro
Nuo kojų pasagėlės.*

*Istorija maištavo...
Kol tu buvai išjojęs,
Vien ašarom čia lijo.
Neliko kalavijo,
Kurs budelį būt draudęs.
Tik meilės nepajėgus
Pikta ugnis sudegint...*

*Tave namo parnešim
Ant rankų savo žemėn,
Kad saugotum didybę
Besenkančios jau dvasios.
Tausok, gaivi Šešupe,
Ir tu šaltuonės versmę,
Kad ainiai nenuetrokštų.*

PRIE ŽEMUTINĖS PILIES

*Dulkių sluoksnis nuverstas šalin –
Vėl valdovų vėlės grįš pilin.
Greit parjos raitieji kunigaikščiai,
Gediminas štai jau lenkias aikštei.*

*Dar ilgai akis mana karos,
Prisiglaudus prie aukštos tvoros:
Žingsniai aidi praeities didybe –
Lietuvos darbai juose išstypę.*

*Barbora iš laimės kiek sustings,
Nuo Žygimanto akių kur dings...
Imš iš kortų savo laimę burti –
Prieš karalių jaučiasi beturtė...*

*Betgi turtų jos pilni glėbiai,
Vargo šitiek, Lietuva, glėbei –
Tie nesudegė laužuos šventovės,
Kai nauji jau iš kaimynų brovės.*

*Čia ir mūsų laimė subyrės,
Liks tik šukės skambančios taurės,
Kur sukrito ašarų karoliai...
Juos Barbora renka dar lig šiolei.*

*Susinėrus varstę, nuo širdies
Kels ir rodys, vis svečiams ją ties.
Pilna menė mūs kančių suspindus
Lyg briliantai švies iš aukso indų.*

PAŠAUKTIS

*Aš žiūrėjau,
Tujen gydei žmones:
Žvilgsniai ramūs,
Guodžiantis šypsnyš.
Dieve brangus,
Jie tavos malonės
Baisiai laukę
Viltį atganys.*

*Tik vienuolis
Žiūri taip į Dievą,
Šventą mintį
Kelia jo lemtis.
Tavo akys –
Du drugiai po pievą –
Po ligonių
Lūkesčius braidys.*

ŽODŽIO VERTĖ

*Labiau ko žmogui reikia –
Ar duonos, ar gal žodžio?*

*Už duoną tiek kariauta,
Už duoną šitiek melsta,
Dėl duonos metais dirbta,
Be duonos tiek kentėta.*

*Kai tariam žodį – badas –
Tik apie ją svajojam.
O jeigu jos netenkam –
Save aukojam mirčiai.*

*Labiau ko žmogui reikia –
Ar duonos, ar gal žodžio?*

*Už žodį tiek kariauta,
Už žodį šitiek melsta,
Dėl žodžio amžiais dirbta,
Dėl žodžio tiek kentėta.*

*Kai ilgesys mus gniaužia,
Tik apie jį svajojam.
O jeigu jo netenkam –
Save aukojam mirčiai.*

*Labiau ko žmogui reikia –
Ar duonos, ar gal žodžio?*

*Vos kūdikis tik gimsta,
Verksmu paprašo maisto,*

*Taigi prieš duoną žodis,
Lyg išmintis prieš valgį.*

*Jei žodis tampa kūnu,
Tik jis ir duoną kuria,
Ir taiką tautai siūlo,
Ir atmintį, kad buvom.*

KEISTA PADĒKA

*Vargšēļi tie žmonēs:
Iš Dievo malonēs
Mes stovim ir senstam,
Gyvenam ir senstam,
Vis valgom ir senstam.
Net geriam, kad senstam.
Dažnai dori žmonēs
Dejuojam, kad senstam.*

*O leista juk žmogui
Tik senstančiam augti,
Tik senstant turtėti,
Tik senstant prasmėti.
Tai kam tos dejonēs
Vis lūpas apkempa?
Kad senstam – dėkokim.
Ir nebežiopsokim.*

TRIPTICHAS EKOLOGIJAI

1

*Tik neatplėšk
Lakštingalos nuo sodo!
Ir nenukirsk
Nuo pakelės beržų.
Jei dar giesmė
Giedorei nepabodo,
Klausytis jos
Pavakarėm gražu.*

*Aš vis labiau
Ilgiausios mėnesienų –
Skaisčion, tyron
Veržuosi paslaptin.
Nuplauks laukais
Miglotos mūsų dienos,
Nuneš kančias
Ir džiaugsmą užmarštin.*

2

*Man taip baisu,
Ar po keliais plačiaisiais
Tik neuždus
Tėvų seni kapai?
Jei obelis
Neapsipiltų vaisiais,
Vargu ar tu
Išminčiumi tapai.*

*Kad su žiedais
Mūs laimė nenuplauktų
Ir amžina
Tėvų šalies kalba,
Ašei meldžiuos
Bažnyčioje ant klauptų,
Ir tu kukuok,
Miškų gegut raiba.*

3

*Kirviu šakon –
Lakštingala nutyla.
Peiliu širdin –
Ir žodis nevaitos.
Piktom audrom
Nuūžavus per šilą
Pats Viešpats mums
Kūrybos nekartos.*

*Pilkų laukų
Mylėti nieks nemoka.
Užtrokš širdis,
Jei sups ją nykuma...
Nelaužk šakos
Ir žodžio, kurs prinoko
Tavoj burnoj
Po lino žydruma.*

EGLĖS DRAMA

*Vandenuos sumerkę kojas,
Stovi pasakų kalnai.
Apie ateitį svajoja –
Ar sugrįš čion milžinai?*

*Kai tik rytą saulė teka,
Žvilga dalgiai kruvini,
Sesės amžinai netekę
Verkia broliai devyni.*

*Naktį Eglė tyliai šaukia
Savo mylimą vardu...
Ir dukra tėvelio laukia.
Vandenėliui vis graudu.*

*Mena senąją legendą
Sūnūs, medžiais užburti.
Tokį toli gulbės skrenda
Paklausyt jos iš arti.*

*Ežerai nebylūs saugo
Kraupią paslaptį pilies.
Žemėn pasaka įaugo.
Skausmo amžiai neužlies.*

AUKOJIMAS

*Apnešiota kasdienybė.
Dangūs vartos atkili.
Iki gyvuonio nuplyšę
Akmenys jau žabali.*

*Vyčių dar šarvai dejuoja.
Kvepia prakaitas žirgu.
Pasaga mėnuly džiūsta
Tarp giesmingųjų žiogų.*

*Pro drobulę pilko rūko
Dūmu kyla smilkalai.
Žygdarbius didžius tėvynei
Beaukodams pražilai.*

KLAUSANT BARKAROLIŲ

*Tyliai plaukia ramios mintys
Vasaros naktį,
Ar mokėsi kelių rinktis
Laimėj ir vilty?
Ribuliai už barkarolės –
Sutemų skamba giesmė,
Ilgesinga plaukti toliuos,
Kur jau nurimus tėkmė.*

*Veda svają tylūs žvilgsniai –
Ašara graudi,
Vis gilyn krūtinės kilsniai –
Nuoskauda širdy...
Kas tą naktį vėjuos neša
Aimaną vis pro tave,
Ar per skruostą kraujas laša,
Šypsosi vilnim drovia?*

PAŠEŠUPIAI

*Su saule aušo rytas,
Šypsojosi dangus,
Banga per smėlį ritos...
Nuo dalgijų jau žvangu.*

*Pašešupiai skambėjo
Lyg šienpjovių daina –
Pakvipo ten su vėju
Plati lankos varsna.*

*Sugrįžkim Vaivos tiltu,
Gimtinei šaukia mus:
Gal jai širdis pakiltų,
Ir mums ten būt ramu...*

*Kol gegužė numaustys
Žilvičių dūdeles,
Šešupė baigs priglausti
Lakštingalų treles.*

*Jau slūgsta žalčio kraujas –
Vanduo neraudonuos.
Čia srautas nuskalauja
Kančias širdies randuos...*

MIRAŽAS

*Mačiau, kaip Lietuvos šviesa,
Suskilusi į Vaivos juostą,
Trispalvės drobėje pleveno
Virš styrančių pilies griuvėsių.*

*Ar neišseks širdžių drąsa,
Suspindusi per rausvą skruostą,
Įkvėpt gyvybę piliai senai?
Palauksiu čia ir pastovėsiu...*

J AUSMO D Ū Ž I A I

*Suskilo varpas.
Tyla subiro.
Sijojø saulė
Rytų gaisais.
Iš kviečio varpos,
Iš jausmo tyro
Lyg aido girių
Širdies klausais.*

*Medaus boružė
Ir bitės geidė,
Jin laimę šaukė
Nakties tamsoj –
Ar ras meilužę
Devyniaveidę,
Kai žiedą skleidė
Aušra rasoj?*

RASŲ ŠNEKA

*Rugys svajojo
Išberti grūdą
Į drėgną žemę,
Į šiltą saulę,
Kad sudaigintų
Sau želmenėlių,
Kad išaugintų
Rasotą stiebą,
Kad subrandintų
Ten svarų derlių
Ir keltų varpą
Į amžinybę.*

AMŽINAS ŠAUKSMAS

*Kukuoja gegutė
Per žalią palaukę –
Senoji močiutė
Vaikystėn vis šaukia...*

*– Pareiki iš miško,
Dukrele mieloji,
Rasa saulėj tviska,
Diena įdienojo...*

*Jau raganos burtai
Išėjo iš galių,
Jau leista užburtai
Sugrįžti iš kelio...*

*Tau pasaką vėlei
Iš kraitės paseksiu,
Dangaus blezdingėlei
Svajonę uždegsiu...*

*Namai neataušę
Dar ilgesį saugo,
Broleliai vis klausia,
Ko sesė sugraudo?..*

DRAUSTOS VARDINĖS

Vasario 16-ajai

*Dar tik pradžia dienos.
Dar užanty aušra.
Dar darganom šarmos
Ūkuos viltis žydra...*

*Bet paralelėm švies
Žvaigždutė ant dangaus.
Iš josios kibirkštis
Svaja gal atsigaus?..*

*Ir suskamba giesmė –
Lyg laisvės ataudai...
Toj tamsumos versmėj
Tu viltimi virtai...*

GAIVINANTI PUNIA

*Lygumos saule dažos,
Krykščia Punioj banga.
Kalvų šilainės gražios
Krūtinei atvanga.*

*Amžiną rugio šlovę
Skleidė dangaus gaisa –
Ja širdį man nuplovė
Ryto vėsi rasa.*

*Užu aukštų giružių
Sučiulbo vyturiai,
Suklusę vėjai gūžės
Tyliais pavakariais.*

*Jautri širdis artojo
Keliasi su varpais.
Melsva Punia kartoja:
Tėviškę puošk darbais.*

*Ilgesio sapną audžia
Žaliuojantys kalnai.
Ten mano dainą graudžią
Neša gandrų sparnai.*

ANAPUS SAULĖS

*Anapus saulės vingiuoja kelias
Į melsvą tolą lyg nemunai.
Ir mūs upeliai į aukštį kelias –
Sidabro jūrą plaus amžinai.*

*Kai iškeliausim anapus saulės,
Anapus saulės – šviesių rūkų –
Žvaigždė mėnulį per naktį kaulys
Sujungt mus paukščių šviesiu taku.*

*Tai susikibsim viltim už rankų
Į vieną šokį skliautų ratu
Ir sutrepsėsime suktinį trunkų
Ant Dievo delno – ant Jo tiltų...*

*Anapus saulės negęsta žaros,
Po jom siūbuoja rugių giesmė.
Erdvėj pakibęs plasnoja aras –
Minties plačiosios skaisti versmė.*

*Anapus saulės per žydrą dangų
Plevena pienių balti pūkai –
Svajonės mano iš jų išaugo
Lyg vakariniai lankų rūkai.*

ANAPUS LAIKO

*Anapus laiko rintis glūdėjo.
Kalbos nebuvo nei vyturių.
Tik galimybė tyloj budėjo.
Tik juoko viltys be juokdarių.*

*Mintis sustingus anapus laiko
Į vieną tašką – nulio rate
Neišturėjo. Staiga paklaiko –
Ir nulis plyšo bangų sraute.*

*Ir susikirtę linijos kriko
Šiapus anapus laiko ribų –
Kažkur įstrigę dar Ratai Grigo
Ir šiandien skuba vis prie darbų.*

*Tai pasikinę ratus didžiuosius
Ir mes keliausim panemunėm
Anapus laiko, pro žemės uosius,
Iš kur atėjom, tik su sakmėm.*

*Tačiau išnyrant anapus laiko
Pavirsti turim mitria kregžde.
Vėjuose Dievo mintys dar draikos,
Tai nusiplaukim nulio žaizdre.*

TYLOS ANAPUS

*Sustoję stovim. Duobė po kojų.
Tyla plevena. Kapų tyla.
Mintim nuklysta viltis į rojų,
Bet jį atskyrus kieta uola.*

*Kryžiuojas tiesė tyloj per tašką.
Jos susikirtę lyg spinduliai –
Židinio taškas žodžius nuraško,
Garsai paskęsta tyloj giliai.*

*Kas šitą tašką peržengti bando,
Ir pats apkursta lig nebylos.
Bet jį pranėręs pasakas randa,
Kur jos išnyra lyg iš miglos.*

*Ten tyliai verias šviesos pasauliai.
Piemenys groja, skamba ragai.
Šypsosi laimės sklidinai saulei
Skrendą pavėjui bėri žirgai.*

*Tylos pasauli, koks tu turtingas,
Kada prie kapo stovim duobės...
Tenai girdi net, kai mes užmingam.
Ar ir ten širdys jautriai virpės?*

DINGSTANTYS MIRKSNIAI

*Išburki, čigone, man ateitį
Iš kortų, kol dar gyvenu,
Kad šaltą paniurusį lapkritį
Lakštutė pragys iš sapnų.*

*Bet tu ateini, lygu tolumos,
Ir skęsti verpetų bangom,
Užlieji sidabro kristolu mus,
Ir aidas nuaidi stygom.*

*Suplazdo, sušniro pavėjuose
Ir dingo blakstiena liūdna.
Tai kur tu pabėgai, skubėjusi
Čigone, su savo daina?*

ŠALTINIAI NEDŽIŪSTA

*Šviesa yra amžina.
Spindulėlis,
Kartą atsispyręs
Nuo mūsų gerų darbų,
Amžius sklandys
Po erdvių platybes,
Kol pagaliau
Visiems laikams
Įrašys juos
Į kosminę atmintį.*

*Deja, tą lapą
Tik Dievas galės atversti.*

PRIE UGNIES

*Ugnis šventa per amžius.
Joje sudenga aistros
Ir siela apsivalo.*

*Ugnis apsaugo kūną,
Kad jam netektų pūti
Ir skleisti aitrų kvapą.*

*Ugnis sušildo dangų
Ir rudeninei saulei
Gyvosios kvėpia dvasios.*

*Ugnis – šviesos šaltinis.
Joj deginame kryžius,
Kad spindesys nedingtų.*

SARBIEVIJAUS KIEME

*Buvo laikai,
Krūtinę baisiai gėlė,
Skausmu visa suplyšo,
Ir sultys išsiliejo.
Subėgo sesės
Jai rankšluostėlių austi...
Gegulės kraują gėrė
Ir sopuliu kukavo.
Giesmes poetai rinko
Ir tautos skrynion dėjo.*

*Šitais laikais
Dainas poetai rašo,
Jiems baisiai širdys plečias,
Ten kraitinę joms ruošia.
Ausis galanda vėjai,
Dainas skraidyti moko,
Bet jos net išsiristi
Iš lukšto nepajėgia.
Lakštingalos į lūpas
Jų imti nemėgina.*

DAINUOJANTI AKLOJI

*Kai aptemę žvilgsniai melsvą dangų remia –
Ko šypsaisi Dievui? Už skriaudas dėkoji?
Ar kad reikia rankiot išmaldą po žemę?
Vaivai skambų skliautą kelti virš altorių?
Ir nė kruopelytės skausmo dėl nelaimės.
Tu nebežinai net, kiek tavęs kas klausos,
Gal todėl širdis ir nebejunta baimės.
Už pečių pražydę rožės šoka valsus,
Tai dedies laiminga. Dangumi skardena
Tartum vyturėlio rytui skirtos maldos.
Saulė susikaupus laimina sopraną,
Kolei švelnų veidą viltimi užvaldo.
Tiek laikai iškelus meilės paslaptingos,
Kad vargiai visa ji besutilps ant delno.
Ėjęs į maldyklą elgeta sustingo –
Ant ramentų sveria savo kuklų pelną
Ir staiga suklumpa priešais skaudžią dalią –
Graudžatis širdy jam, regis, ištuštėja,
Gal todėl lazdas jis daug lengviau jau kelia –
Gaidos sidabrinės skrydžiui kaupia vėją.
Visos raišos bėdos giesmėse kur dingsta,
Kai šventųjų žodžių, Dievo išsakytų,
Tujen tiek kartoji, lūpos kol aprimsta,
Skambančios per dieną nuo ankstyvo ryto:
“Tegul širdis pamilsta širdį,
Tegul ranka ją apkabina.
Į šulinį nuleiskim svirtį,
Tegu palaisto daigą lino.”
O kai debesėlis ima dengti šviesą,
Garsiai dar svajoji – “saulė tenegęsta”,*

*Ir keli į dangų savo ranką liesą.
Ta daina akloji dildo sunkią naštą.
Giedrą dangų šypsniais puošia akys blausios.
Pėdomis per parką atsivijęs aidą
Net šuva įdėmiai graudaus skundo klausos,
Būtų jam pritaręs – antsnukis neleido.*

---

*Dar negreitai skausmas širdį atlydavo.
Kaip iš josios kerčių man išrankiot šviną?
Nebandau nuo veido ašarų braukt savo,
Tegu jas gairieji gūšiai nudžiovina.*

PASIUNTINIAI

*Perkūne, kai trenksi
Tik ietį į uolą,
Tegu tavo žaibas
Danguj neprapuola.*

*Teneša į krantą
Audringieji vėjai
Žodžius, kur už laiko
Po skiltį padėjau...*

*Tegul juos lakštutė
Per naktį išgieda,
Kol rasos gavina
Ištroškusį žiedą.*

PARKO MADONA

*Raivosi nuogybė
Nuo lietaus lašų,
Josios amžinybę
Akyse nešu.*

*Krikšto vanduo liejas
Nuo baltų pečių,
Švelniai pietų vėjas
Lankstos žilvičiu.*

*Viešpatie aukštybių,
Koks žavus lietus:
Gražinai skaistybę,
Man nuplauk metus.*

KRIVŪLĒ

*supo vējas šakā,
šaka supo paukštī,
o giesmē to paukščio
suposi pati...
volungē sučiulbo,
bangos nusirito —
maldos vakarinēs
sklido iš arti...*

GALVOSŪKIS

*Lengviau daug būna
kitą raminti
ir vesti jį
į dangų,
negu banalią
tiesą įminti,
kas spendžia tiek
žabangų.*

BŪSIMAS LAIKAS

*Mes nepažinsim
būsimo laiko.
Jis apsireiškia
tik dabarty.
Viesulo vėjai
nuolat mus draiko –
o pamoka jų
baisiai karti.*

PAVASARIO PRORAIŠKOS

*Krykštuonėlė maža,
Apkabinta glėby –
Lyg virpi aviža,
Lyg puriena glebi...*

*Vasarėja plaukai,
Kregždė skraido aky –
Svaja, ko pravirkai,
Jei švytėjai vaiski?*

*Jau balandis arti.
Parplasnos ant sparnų
Gandras. Saulė marti
Eis ieškoti tarnų.*

*Tu pakilsi linksma,
Ir melsvi duburiai
Pasakys – jau žiema
Nebedūks įkyriai.*

BURTAI

*– Vėjuota žvaigžde,
Ką žvalgai?
Gyventi lemta
Man ilgai?*

*– Nuo pasagėlių,
Kamany
Dar šviečia daugel
Dovanų.*

*Vilties stovėjai
Spinduliuos –
Svajonė tavo
Nemeluos.*

*Ilgėjanti dienos
Šviesa
Netirps, kaip ir šita
Tiesa.*

APSTULBIS

*Kaip suderint
Dievo šviesą
su žmonių tamsa?
Ko į saulę
ir į tiesą
žiūrime skersa?*

AMŽIŲ BERIBĖSE

*Ko šėlstate, dūkstate, bangos putotos,
Kam plėšot skaras!
Narsiųjų jūreivių kelionės miglotos.
Namus kaip suras?*

*Kas viesulus laisvėn paleidot klajoti,
Netramdot žirgų?
Dievai regi, jūra, audringą qsočių
Man gerti bangu.*

*Verpetų verpetai. Ten toliuos sužvilga
Gal dalgio skriauda?
Tu audi ir audi mums pasaką ilgą
Lyg Eglės rauda.*

SAULĖTEMIS

*Užpuolė mėnulis – šuva –
Saulytę viršum debesų.
Stebėti kautynių eiva:
Apdujintą stiklą nešu.*

*Kam šukė šviesos iškasta
Iš krašto? Ko vėsta dangus?
Kas vagia mums saulę? Gamta
Nerimsta. Ir protas vangus.*

*Ir stiklas nelaiko slapties.
Jis eina visiems per rankas.
Saulyte, kodėl taip rieties?
Sugrauš tave jūros druska.*

VARPOMS IŠPLAUKUS

REGĖJIMAS

Motinai

*Matau motulę: laukneša ant rankų!
Motulę, meilės kupina širdim:
Virpena vėjai josios rūbą blankų,
Pridengę veidą amžių paslaptim.*

*Rieškučiose sirpių pririnkus uogų,
O rankose tie ajerai žali.
Žiūriu ašei vaikystės žvilgsniu nuogu:
Liekna, lyg stirna virpanti, daili.*

*Dar nuo delnų gardi jos duona kvepia.
Glėby tiek daug gyvybės paslapties.
Paėmus mano mažą ranką lepią
Į saulę kels ir dangui ją išties.*

*Dėkingas jai, kad dar ir šiandien sotu
Ir dvasioje, ir kūne, ir širdy.
Dar džiūsta puodai ant šulų šakotų,
Daina dar skamba jos graudi graudi.*

*Išėjo ji į Užnemunių šalį.
Likimų šuorai ilgesį niūniuos.
Paliko žmoną man lyg savo dalį
Su duonos ženklų šiltuose delnuos.*

LAISVĖS ŠAUKLYS

Vincui Kudirkai

*Tamsybių kalnai
Užgulę namus,
Nykieji tvanai
Apsėmę kiemus.*

*Jau dūsta dvasia.
Nėr oro, tvanku
Kvėpuoti alsia
Skraiste iš rūkų.*

*Bet štai kamuolys
Šviesos iš dangaus —
Ir laisvės šauklis
Jėgų dar atgaus...*

*Įsups ir varpus —
Kils vėjai laisvi.
Blės jungas kraupus,
Diena švies gaivi.*

*Iš šauklio širdies
Pasrūva giesmė
Lyg iš nebūties
Gyvybės versmė.*

*Širdy nuo kovos
Nors likę brydžių,
Vardan Lietuvos
Vienybės geidžiu.*

REZGINĖLĖ

Prof. Juozui Gudavičiui

*Nors buvo drausta knygas rašyti,
Nematė kaltės juodi sekliai,
Kai juostas rašė sesuo mažytė,
O raštą skaitė seni piršliai.*

*Audėja juosta prisiekia meilę,
Joje ir raudos, ir jos viltis:
Lyg laumės rykštę išrašo dailią,
Smažą visiems, kas ją skaitys.*

*Kai drausta buvo tėvynės vardą
Viešai minėti – čia Lietuva –
Į ranką juostą lyg švitrių kardą
Imi, ir verda tyli kova.*

*Kai Vaiva puošia dangų šventovę,
Nulenkia galvas jaunavedžiai.
Kur žmonės širdis aukom sukrovę,
Tenai ir laimę sems kraitvežiai.*

*Ir šito meno ženklais kalbėti
Šokėjus mokė karšta širdis.
Vestuvių juosta senojoj klėty
Skambės ir meilę dainoj gimdys.*

SKLIAUTAINYJE

Kristijonui Donelaičiui

*Nuo didžio skausmo
Tyla suklupo.
Parimo žodis,
Minties netaręs.
Gelmėj prie kapo
Tamsa jį guodė.
Vėlė akmenė
Nesukrutėjo.*

*Per šaltą skruostą
Rasa nulašo.
Juodi pleveno
Nakties šešėliai.
Bylos anapus
Dvasia nuskendo —
Iš amžių miego
Jos neprikėlė.*

VAIŠĖS SODE

*Klebonijos kieme
Klega baltų garsai.
Sena jotvių žeme
Tu eini ir klausais:*

*Aimanuoja sunki
Baudžiavos nedalia –
Viltį tyliai rieki
Ir prisėdi šalia...*

*Nuputoja alus!
Šlama lapai sode –
Gaubia drobė stalus
Balto lino raide...*

*Kraujas, virtęs sula,
Prakaituoja širdy –
Už kaltes atgaila
Amžius maudos pirty.*

*Ilgakojai svirpliai
Ar tave vaišių kvies?
Atsidusęs giliai
Tik iš vėjų juokies.*

KRISTIJONO AŽUOLAI

Ažuolai –
Žalieji skambalai –
Po dangum
Jaunystė mums šlamės.
Kiek bešėls
Pikieji viesulai –
Tu plaikstais
Už jų žalios versmės.

Jau kape
Ranka, kuri medžius
Čia kalvoj
Sodino lyg šventus.
Ažuolai –
Jie amžius nenudžius
Ir minės,
Kas ardė šiuos krantus.

Tiek marų
Čia nusiaubė laukais.
Dievnamio
Nelikę pamatų.
Tiktai tu
Tolminkiemų laikais
Šerdyse
Ant Viešpaties pradų.

UŽUSVAJĖS KELEIVIUI

Prof. Norbertui Vėliui

*Medum pakvipo laukas prie pat upės,
Aprimo šelmiai palaidūnai vėjai,
Kregždė padangėj ant turėklų supės,
Tai kur tu tądien iš namų skubėjai?*

*Pasklido gilios godos nuo rojaliao,
Net nerimą širdy ėmeisi tildyt.
Užleido vėlės vietos ant suoloelio
Atokaitoj prisėsti pasišildyt...*

*Nepajutai, kad laukęs šitiek kartų
Progos pasiklausyt gyvųjų dvasių,
Tu pakliuvai už amžinybės vartų,
Iš kur namolia kelio nesurasi.*

*Užburtą pasaką tau seks senoliai,
O magios laumės vesis šokt ratelių,
Ten pasiklydusi, kur tolių toliai,
Ramunė slėpsis už juodų vualių.*

PARĖJUS KRYŽIAMS

Lietuvos Prezidentui
Valdui Adamkui

*Į Lietuvą ejom
Per šaltį ir speigą,
Per negandų marą,
Per kraujo klanus.
Raudom išlydėjom,
Kai grūdo į taigą.
Mes bėgom ir plaukėm
Per okeanus.*

*Už Lietuvą naktį
Pušelėm stovėjom,
Be kryžių sugulę
Žydėjom rugiais,
Į Lietuvą ejom
Su sesėm grėbėjom,
Nes gyvus mus vertė
Ten po pradalgiais.*

*Bet vėliavos plazda
Ir kryžiai pareina.
Pavasariį skelbia
Pražydus ieva.
Širdis Jūsų traukia
Ne svetimą dainą.
Prie vairo Jus lydi
Visa Lietuva.*

AIMANA

Žuvusiems
muitininkams

*Niūri naktis.
Klastos pėda.
Sprangi lemtis.
Slogi lenta.*

*Iš pasaly,
Iš pamiškės
Sunkių ginklu
Ranka žvangės.*

*Kraupi mirtis.
Juoda šlovė.
Baugi širdis.
Kraujų srovė.*

ANT KANČIOS AUKURO

Kun. Juozui Laukaičiui

*Šaltis kausto žvarbų rytą.
Brėkšta rūškana diena.
Tėviškę, sapnuos migdytą,
Vejas tavo sutana.*

*Rūkuose Seinai paskendę.
Staugia žvėrys alkani –
Nebeatstumiamą sklendę
Tu pečiais dar klebeni...*

*Pyktis niršta, ko gi meilė
Nebepūva rūsiuose –
Budeliai, išvertę kailį,
Širsta dviese ir trise.*

*Kniumba jau uola taurioji,
Užrakinta už vielų...
Vėle, apie ką svajoji?
Laisvėn grįžti per vėlu...*

*Tu šalčius pakęst mokėjai,
Pykčio tik neatlaikei.
Išsigandę springo vėjai –
Džiūgavo miškuos lokiai...*

BAIMĖ KABINETE

Stomatologei
Daliai Svetikienei

*Likimo deivė
Dalia baltoji
Ties mano dančio
Skausmu godoja.*

*Sužirę vyzdžiai –
Ji audžia mintį,
Aš iš akių ją
Bandau įminti.*

*Jei šverplę lopo,
Ir žodį taiso...
Tai kam širdis gi
Mana pabaiso?*

*Ant keisto krėslo
Lyg viltį bailių
Likimo deivė
Nušluosto seilę.*

NUOGRAUŽA

Pauliui Širviui

*aikštėj
prie tako
rauplėtas
veidas –
ir giedrią
dieną
atgraudžia
aidas*

*tau širdį
laupė
šakoti
vėjai
dainon
to skausmo
net
nesudėjai*

*žaižda
žiedėjo
randai
užaugo
giesmė
skaidrėjo
nuo kerpių
raugo*

UŽ GONKŲ

Antanui Miškiniui

*sienos juodos
atmintis balta
verpstė kuodas
ir ranka šventa
žodžių milas
sielą apmartuos
gaudžia šilas
atviruos laukuos*

JUKNĖNAI

*Slenksčio akmuo...
Jo atminty
Mažas želmuo –
Laimė graudi.*

*Jo vystykluos
Laiko spalva.
Stiklo languos –
Skausmo tylą.*

*Styro asloj
Kojų pėda.
Amžių migloj
Dyla malda.*

*Ant priesvirnės
Pypkės kvapai...
Žodžiuos virpės
Dingę laikai.*

*Medžio veidai
Saugo namus.
Gyja randai...
Gandras ramus.*

*Kiemo krašte
Noksta šienai.
Vaiko brydes
Ar atradai?*

MEILĒS ŠAKNYS

Mecenatams Aldonai
ir Remigijui Gaškoms

*Tėvynės meilė
nėra lygiavertė –
kartais nuskrieja
lengvais debesėliais,
kartais susmenga
daigeliu į smėlį.*

*Nelieka ženkle,
kas su vėjais dingsta.
Nedyla pėdos,
kas šaknis suleidęs
syvais maitina
grūdą rugiaveidį.*

KRUVINI ANGELAI

Salomėjai Nėriai

*Tiesei ranką per ledą,
O tas ledas trapus –
Ir tavo viltys veda
Per to tilto šapus.*

*Šiu, ir margė užstoja –
Jums duobė po slenksčiu,
Ir juodmargę nujoja
Mėnesienom delčių.*

*Ir į eketę šaltą
Tu pati įkliuvai.
Akyse balta balta...
Kruvini angelai.*

BORUŽĒ GUODĒ

*Vai pūtē pūtē vējai
I žaliqā giružē –
Pas rausvā šermukšnēļ
Atapūtē boružē.*

*Pašturpo aukštos pušys
Ir eglēs ilgaskarēs –
Kuprotas šiaurēs gūsis
Kā su tavim padarē?*

*Viena boružē guodē
Suvirkusiā šermukšņē.
Padēs ji šaltā gruodī
Išgerti kartū gurkšņī.*

VERKEI RASOMIS

*Gobėjai sodo obelim.
Rinkai lakštingalų treles.
Rytais ties raustančia pilim
Braidei po svajones galias.*

*Nusnigo žiedlapiais vėsa.
Pakvipo medumi plaukai.
Tau įtempta širdies klausa –
Tu laimės spinduliu smilkai.*

*Nuraudo skruostais obuoliai.
Ruduo toks ilgas ir gražus
Pravirkdė rasomis gailiai
Tavųjų vyzdžių vitražus.*

UŽUOJAUTA

*Kai ganė, tu žiūrėjai
Į pririštas akis.
Laukiniai žvabūs vėjai
Greit saulę išvaikys...*

*Kur dėsis piemenaitė,
Pražydusi dangum?
Avis širdelė skaitė,
Patvinusias lietum.*

*Šalti rudeniai lietūs.
Tu atkeli vartus,
Ir gailėtis koks kietas
Nuruogia per skruostus.*

*Ir graudulį užsmaugia
Gerklėj kažkur giliai,
Kai skruostuos tavo draugei
Sužydi peršuliai...*

*Kad taip piemenės rykštę
Išmainius į knygas –
Gal jos skaisti vaikystė
Nebristų per drangas?*

AŽUOLŲ GARBĖJ

*Du qžuolai prie tėviškės
Lyg bokštai du namų –
Iš tolo grįžtant jie ryškės
Ir sveikins ramumu...*

*Bet kartą kirviai ašmenis
Galando į šaknis, –
Negelbės tavo rašmenys, –
Prarys juos kaip ugnis.*

*Ir tėvas namą mūrinių
Pastatė jų garbėj –
Didžiausią savo kūrinį...
O gal dangaus duobėj?*

*Ir saulei vis šypsojosi
Ties atvertais langais –
Kol vienąkart atjojusi
Viešnia baltais žirgais...*

*Jisai ir pats jau ilsisi
Už paslapties gelmių,
Užmiršęs ratų bildesį
Ir graudulas giesmių.*

LEMTIES ROŽĖ

*Virš varnų kranksėjimo
Kelia sparnai –
Per vyšnių žydėjimą
Tu pabudai...*

*Ir svaigo iš džiugesio
Saulėj galva,
Ir maišės su liūdesiu
Beržo sula.*

*Ir sniego padangėse
Akys visų –
Kur Nemunas rangėsi
Virš debesų...*

*Tu sėjai arimuose
Grūdą vilties,
Išdygo graži juose
Rožė lemties.*

ERELIO SPARNAI

*Nardo padange
Ereliai laisvi.
Lydi nužengę
Šešėliai melsvi.*

*Džiaugiasi, krykščia
Erdvė tuštumų.
Kas dar išdrįs čia
Klajot virš griausmų?*

*– Gulbe baltplunksne,
Tie aukščiai ne tau.
Kalno paunksnėj
Sniegai be lietaus.*

*Ten tu nerasi
Platybių vandens,
Kelias žydrasis
Tik plunksnas kedens.*

*Žemėj ieškoki
Skaistybės dangaus,
Angelo šokio
Ir vyno svaigaus. –*

*Gulbę žavėjo
Erelio sparnai.
Geidė ji vėjų
Ir skrydžio tenai.*

GULBĖS AŠAROS

*Ereliai – išdidūs
Padangių valdovai,
Jie niekina žemę
Ir slėnių urvus.
Juos gulbė, išvydus
Aukštybių šventovėj,
Negriš, kol netemę,
Į pilkus purvus.*

*Bet skrydžio galiūnai
Paniekina meilę,
Krūtinėj didybės
Neišsžadės.
Kai meilė sugriūna,
Kaip jos gulbė gaili,
Ji verkia puikybės
Sutryptos širdies.*

LAUKIMO BAIMĖ

*Pavasaris – malonių metas.
Ir tu gyvybę jau kuri.
Prisirpus varpa grūdo kratos.
Laikai tie metų keturi...*

*Moters svajonė įsikūnys,
Kai užsimerks laukų žiedai,
Ir burtus išbarstys ramunės.
Jau šitą pievą išbridai.*

*O į aušros viltingą laimę
Kokie sparnai tave pakels?
Kas ta virpi laukimo baimė,
Paklauski rudenį obels.*

ŽAIDIMAI

*Skrajūnėlis
Pienės pūkas
Skraido vėjuose
Ir sukas.*

*Vaikas saulėn
Ranką kelia –
Skrustai rausvumu
Pabalę...*

*Pienę, pienę
Gaudyk, vėjau...
Vėjas šaukiančią
Girdėjo*

*Ir, pametęs
Ją vaikeliui,
Vienas nulėkė
Į kelią.*

SUVILIOTAI

*Ilgesinga styga.
Smuikais skamba laukai.
Virpa meilė nuoga –
Klausant jos pravirkai...*

*Kitam upės krante
Pikti rinkos kėsiai –
Prisidengę skraiste
Netikri sakalai.*

*Ten samdyti bernai
Plėšė gerkles urvuos.
Kur be rakto svirnai,
Kaimo šunes suuos...*

*Apsinešus giesmė
Nuo rėkimų tuščių.
Nestyguota dermė
Kokių teiks tau vilčių?*

*Dar lakštutė pragys,
Atsigavus klevuos.
Tik aukų pradalgys
Jautrią širdį kamuos.*

POETĖS SKARA

Poetei Reginai L.

*Sapnavau:
Tau viršinė lig kelių —
Citata
Naujoviškai puošni,
Kaip seniau
Močiutės dar vaikeliui
Parišta,
Kai žąsėles geni.*

*Už kalnų
Geri laikai nuslinkę —
Nepavys
Net juodbėri žirgai...
Tau dainų
Skara močiutės linki.
Šienpjovys
Vis klaus: — nepavargai?*

TIES LAUŽAVIETE

*Kai pakėlei
ugniakurą –
suliepsnojo
širdis.
Visuose jos
kampeliuose
žaižaravo pilki
pelenai.
Aš bijojau
išsemi juos,
ten gyvenimą juk
kūrenai.*

*Kiek tu čia
gyvenai –
tik duobėj
pelenai.*

DAIŅŲ SKRYNELĒ

*Virš vartu
mēnuo,
ant tvoros
močiutės
džiūstą
pienpuodžiai...
Prikibę
vėjai
lig aušros
klausys, kaip
ūbia
jie saldžiai.*

*Giesmių tų
būta
be vardų –
anūkė
gaudys
jų gaidas.
Senelei
dingus
už aidų
rytais jas
varstys
lyg maldas.*

UŽJAUČIANT

*Negreit ašara
džiūsta.
Dugne lieka
druska.
Jausmų vėjuose
tuščia,
sapnai vejas
kažką.*

*Gervė paršaukia
lietu –
nenuplaus jis
širdies.
Akmenėlis toks
kietas
vis krūtinej
spurdės.*

*Aš sūriai mėgstu
valgi,
beriu druskos
gan daug –
kada verksi tu
vėlgi,
mano skruostą
nuplauk.*

SUDIE

*Vis tolo,
Vis tolo ir tolo
Lyg vėjas
Skrajūnė skara.
Vis bolo,
Lyg ūkanos bolo
Tas veidas,
To šypsniio žara...*

*Lyg auštant
Dangaus šalikėliai
Ant kaklo
Pleveno ilgi,
Lyg motum,
Lyg šauktumei vėlei
Sugrįžt, kur
Vilionė svaigi.*

SIELVARTO MALDA

*Įsilaužė
Vėjas pro duris,
Ir vaiduokliai
Sieloje kvatojas.
Kas juos vėlei
Nakčiai uždarys,
Jei padange
Žaibas dievagojas?*

*Koks likimas
Skambina raktus
Ir neleidžia
Net prieit prie vartų...
Ko jis esti
Kartais toks rūstus,
Kad skaudžiau
Nė pamotė nebartų?*

*Lemta buvo
Eit man tuo keliu,
Tai sustojau
Ties beržų pavėsiu –
Jei sumažint
Skausmo negaliu,
Maldą Dievui
Ažuolu šlamėsiu.*

TVERMĒ

Poetei Rūtai J.

*Laimę išdraskē —
Skriaudos kerojo.
Širdį bekrašę
Vėjai užjojo.*

*Šakos nudžiūvo.
Šaknys atlaikē
Buko kirstuvo
Smogį besaikį.*

*Akys suspindo —
Pro ašarėlę
Iš kraujo indo
Dainos ją kėlė.*

BAUGI VIENATVĖ

*Vienatvė iš kerčios,
Vienatvė iš langų,
Nevarstomos varčios
Staugimą kęst baugu.*

*Erdvė tuštybe drengs –
Tai nebyli širdis.
Į ką ji atsitrenks,
Kai be prasmės trandys?*

*Tie vartai užkili –
Kas juos kada atkels...
Laukuos naktis tyli...
Tušti žiedai obels...*

ŠVINTANTI SKARA

Seinų konsulei
Aušrai

*Sutemų viltis –
Aušra –
Paryčių lemtis
Žydra.
Spindulėlis jos
Krisle –
Laisvė ten skrajos
Mįsle.
Sostas debesų
Rūkuos –
Kalnuose vėsu
Plikuos...
Saulės gija, mus
Paliesk,
Žalsvai arimus
Įžiebk.
Kils diena beržų
Godom –
Kels mus knygnešių
Maldom...
Švintanti skara
Toli –
Džiaugsmo ašara
Tyli.*

UGNIES ŠOKIS

Choreografei
Agnei, LVJC

*Ugnys gaivalu
šoko ir plėšės,
rijo žemę
ir debesis laižė,
liepsnos sklaidės,
džiaugsmu apkerėtos,
svilo nuodėmės,
sielos taip valės,
vėjai siautėjo,
ritmai pleveno,
laumės dūko,
ir šėlo planetos.*

*Išsilaisvino
kraujas iš gyslų,
kvaituliai
trypė žemę po kojom,
sūkuriais
siautė pušys prie kelio,
kol pavasariu
širdys pražydo,
kol liemuo lankstus
mintį apraitė
ir prisiekė
prie qžuolo žalio.*

GIEDANTI JŪRA

Choreografei
Vilmai, LVJC

*Prikēlei iš miego
nurimusią jūrą –
Čiurlionis
bangoj sučiurleno,
Neptūnas pabudo
ir viesulus rovē –
įpilk jam
į taurę šampano –
nei dorės, nei šokiai,
nei arfos, nei liuoksniai
neskęs jau
bangoj okeano.*

KARŽYGEI

LkLB pirmininkei
Irenai

*Šitaip mes stingam
ištikimybės,
o kai ją randam,
netikim patys:
mėtantis žaibui,
daužantis griausmui
niūkios padangės
vien tiktai matės –
audros ir vėjai,
liūtys ir drangos,
šaltis ir speigas
kojas galando –
qžuolo lapų,
uogų šakelių
vaistą mums dėjai –
kalbą ant rando.*

POILSIS

Jonui Pauliui II

*stebėjai
Jūros Akį*,
Akis ta
žvalgė dangų,
man nuojauta
pasakė –
puikus Tu,
Dieve brangus,
atvertęs
grožio knygą,
tarp Tatrų
metęs lašą –
Akis
į širdį sminga,
sukurdama
vitražą...*

*Jūros Akis – ežeras Tatrų kalnuose

DIEVO DIDYBĖ

*Dievo svajonės
kalnais iškyla,
kuo ta didybė
vargšą paguos?..
Tūkstančius metų
stūkso, nedyla,
amžiai ištirpsta
jų pakojuos...*

MOKSLAI PRO ŠALĮ

*Tu mokėjai
budeliui atleisti,
kaip ir Kristus
budeliams saviems.
Mums randų
menkumas neužglaistė,
neatleidom
nuodėmių gyviems.
Neatleidom,
nors Tavim prisiekiam,
nors Mariją
segim atlapuos.
Jau geriau
mėšlynan mesim riekę,
negu rankos
elgetai ją duos...*

KUR?

- kur Tavo turtai?..*
- danguje...*
- dangus aukščiausias?..*
- širdyje...*
- drėgmė gairioji?..*
- debesų...*
- Dievulio meilė?..*
- ilgesy...*

RŪPESTIS

– *Gerasis Papa,*
būk toks maloningas,
paskambink mūs
Džiozepei, pakalbėk,
nesiruošia jis
eiti į mokyklą,
įkvėpki dvasios,
jam patark, padėk... –

Ir Tu juokingai
jį prisiviliojai,
ir į gudrybės
spąstus pačiupai,
Kastel Gandolfe
augo uogienojai –
arbatą gėrėt,
buvot vyskupais...

VĒLI EPITAFIJA

Rašytojai Žemaitėi

*Styrojo dangus bedvasis.
Kur bangavo kalvos lėtos,
Slinko debesis juodasis.
Iš virtuvių kvipo mėtos.*

*Rudenėjo. Rudenėjo.
Po tylos skara – Žemaitė:
Pilki šuorai drėgno vėjo
Praeitį nugrimzdę skaitė,*

*Kur prigludo valandėlei
Jos knyga, rintis parimus
Ties takais; jie neužžėlė
Kaimiškų laukų arimuos.*

*Tik Kurmelis nesirodo
Pastovėti prie motulės.
Amžinybė – sunkios godos,
Jeigu nuodėmė jon gulė.*

AMŽINAM KLAJŪNUI

Jo Ekscelencijai
OFM vyskupui
Pauliui Baltakiui

*Nuo šaltinių, nuo girdyklų
Išblaškytas aveles
Vis be nuosavų ganyklų
Po svečias lankų vejas
Varinėjiesi ir saugai.
Šviesios dvasios Tremtinių,
Su mumis širdim suaugai
Ir paguodą dalini!*

*Tu be katedrų aukštųjų!
Žemė Tau ir mums sūri!..
Virš aptemusiųjų tujų
Kristaus mestas Vytury,
Didis Elgeta, Klajūne,
Giesme, širdžiai pavaldi,
Per brastas, kalnų viršūnes
Mūsump kelią surandi...*

*Tu ir veidrodis, kur regis
Vargą kentus Lietuva.
Josios skrandą apsirengęs
Ir mane šauki - eiva!
Sielų gelmėse dar tūno
Skausmo, aimanų našta.
Nuo raupsuotojo jos kūno
Rinkt opas nesarmata.*

*O, laisvūne amžiu Vėjau,
O, Verdene vandenu –
Dieve! Tau nenusidėjau,
Jei pagarbint ateinu
Ištikimo Tavo Tarno,
Šaukiančio mus prie vilties.
Už paguodos mestą sparną
Plunksną Jam ir Tu ištiesk.*

MOTINYSTĖ

Skulptorei
Ksenijai Jarošovaitei

*Laukuos vartos luitas,
Iš rojaus išguitas –
Dievų atstumtasis akmuo.
Bejausmis gulėjo,
Nugairintas vėjų.
Jį metmečiais spardė piemuo.*

*Kančia gulė širdį.
Apako. Negirdi.
Ir skundas pavirto tyla.
Erdvė užsivėrė.
Slaptis įsisvėrė.
Apsunko galva jo žila.*

*Tik štai atkerėta
Uola. Jau atspėta,
Kas slypi didybėj akmens.
Šventa motinystė,
Tyroji vaikystė –
Išgananti meilė nesens.*

VEJŲ RAUDA

Liudviko Rėzos tėviškei
Karvaičiuose

*Užpustė pustė
Gyvybės bangą
Smiltis geltona
Vėjuotą dieną.
Taip negandingai
Žvejus mylavo –
Drobulę gelsvą
Aukštai iškėlė.
Tai buvo kerštas
Miškinio šmėklos,
Kam piktas kirvis
Girias išskynė.
Vai rauda rauda
Senmotinėle,
Sūnaus neranda
Šviesaus kapelio.*

NERINGOS ŠVYTURYS

*Kai Liudviką Rėzą,
Dar gležną vaikėzą,
Našlaičio likimas ištiko,
Žąsis ilgai ganė.
Ir tąsyk pelenė
Žadėjo jam laurų vainiką.*

*Čia Nemuno žemė.
Čia žmonės aptemę...
Jis vienas į šviesą išėjo.
Ant vokiško tako
Ko vaikui neteko,
Bet įžadus tautai tesėjo.*

*Prie smėlio palaukės
Žemai atsiklaupęs
Nusilenkė kuršių likimui
Ir Dievui dėkojo,
Kad jį nuo pavojų
Apgynė ir pašventė rimui.*

*Vardu Gedimino
Pats pasivadino,
Tėvų taip išpirko silpnybę
Ir amžiną baimę –
Lietuvio nelaimę.
Jo švyti darbai iš aukštybių.*

SAULĖLYDŽIO AUREOLĖ

Kunigui
Jonui Dėdinui

*Sakai, šalta ugnis?
Gėla krūtinę varsto?
Širdy žvarbu, nuo vėjų
Vien draikos pelenai?
Gal kala kas vinis
Į qžuolinį karstą?
Bet didis Prometėjau,
Skausmuos mūs gyvenai!*

*Giliai jaunoj širdy
Didžių tiesų ieškojai
Ir jom visus vargingus
Mūs brolius maitinai.
Palaimintas esi! –
Kartos tau rugienojai.
Gal siela ir aptingus,
Bet švyti balzganai.*

LABIRINTO KALINIUI

Karo tremtiniams

*Nesotins laimė man širdies
Už qžuolinių vartų.
Likime, kur slaptin vedies
Išgerti gurkšnį kartų?*

*Po kryžium žodį Tau daviau
Sugrįžti į gimtinę –
Ir orą įkvėpiau giliau...
Tai ko tamsi aušrinė?*

*Aš tiek jau metų čia lieku
Likimo surakintas,
Kur mano brolių palaiķų
Užburtas labirintas.*

ROJAUS KAMPELY

Alicijai

*Tiesiasi, tiesias
Smėlynė ilga,
Veriasi, verias
Į dangų anga.
Brendam pajūriu –
Dalužės taku –
Vytis jaunystės
Laisvūnų juokų.*

*Vaikišką viltį
Iškėlę sparnai
Neša per jūrą –
Skrendu aš tenai:
Saulės parnešti
Ant deivės delnų,
Baltija, tavo
Bangom ateinu.*

*Ašarom akys
Skalauja krantus,
Širdys į laimę
Atvėrę vartus.
Pasakų žeme,
Žaviajam slėny
Leiski, pabūsim
Mes patys vieni.*

UŽGYVENTI TURTAI

*Keliavome trisdešimt metų
Į šventę prie jūros sūrios,
Kol laukia jinai jubiliatų.
Ar laimė ir mus meškerios?*

*Tris dešimtis ten medalionų
Nužludino druskas vanduo.
Kai moterų tiek be sijonų –
Matai, koks artėja ruduo.*

*Net akys iš to rūpestėlio
Po trisdešimt bėrė lašų.
Surinkęs nektarą nuo smėlio
Lyg pilnatį širdžiai nešu.*

PASLAPTINGOJI GULBĒ

*Radau sau karalienę
Iš pasakų baltų.
Atėjus vakarienei
Mes maudėmės kartu.*

*To ilgesio baltumas –
Didybė ant vandens.
Nakties užleistas dūmas
Slaptim akis graudens.*

*Lyg pasakų mergelė
Gal tu gulbe virtai...
Nieks kitas taip negali
Viliot manęs rimtai.*

*Kas vakarą ji plaukia
Ties tuo pačiu krantu.
Girdžiu, kaip tyliai šaukia.
Kas: gulbė, o gal tu?*

GRAUDULIO SPRANGA

*Kartuma gerklėj sruvėjo –
Ko graudu?
Ašarą slėpei nuo vėjo
Už maldų?..*

*Tolo tolo balta gulbė
Iš akių –
Kas tiek sielvarto suguldė
Pradalgių?*

*Mano laimė nuplasnojo
Ten laukais,
Ilgesys iš dilgieniojų
Audrą kais?*

*Nebedžiūsta saulėj smilga
Tarp žolių –
Kas širdy per tylą žvilga
Ant gėlių?*

*Bitinėli, tu per korį
Kur iries?
Ar nuristi graudį nori
Nuo širdies?*

PRIE VERSMĖS

Adrijanai J.

*Atėjus metui
Išgirsti –
Suaidi varpas
Tavyje.
Dievų styga jei
Pavirsti –
Širdy užkaista
Žarija.*

*Dvasia, išaugus
Lig dangaus,
Pakyla šauktis
Vyturių.
Kas šito vaisiaus
Paragaus,
Gyvybės sėms iš
Sūkurių.*

TYLI IŠPAŽINTIS

*Būk tik tu ir šitos eilės.
Pakalbėkit vienu du.
Tavo mintys tokios bailės,
Aš pabūsiu jų aidu –*

*Tegu mano džiaugsmas šnara
Tau į ausį pakuždom,
Kad svajonių baltą arą
Nusivytumei pėdom...*

*Nulydėjus tave vieną
Tylios laimės pėsekys
Ing gelsvas laukų purienas
Savo širdį suraikys.*

AŠARA AKY

*Žiedas toks švelnus –
O ranka šiurkšti.
Šiurpas per kulnus.
Skrustuos parausti.*

*Traukia prie širdies.
Prisiliest baisu.
Tu dar tik skleidies
Iš aušros gaisų.*

*Stovi taip arti...
Laumių sutemos
Ašara baigšti
Akyje rymos.*

KELIANČIAI GIESMĖ

*Ranka, ištroškus skrydžio,
Į dangų šuoliais kyla.
O kaip aš jai pavydžiu
Plasnojimo per tylą.*

*Per mėlyną padangę
Gandrai namo taip irias,
Ir gervės išsirangę
Sugrižtančios taip girias.*

*Lyg vėjai kur kedena
Žvangučių skaidrią drobę,
Lyg sielai teikia peną,
Lyg širdį laumė grobia...*

*Išskeiski platų mostą –
Po juo pakils tėvynė.
Man giesmės nepabosta.
Jos Lietuvoą apgynė.*

MANO KALĖDAITIS

*Žiema žiedais nubarstė žemę
Ir veda Eglę į šventes.
Tie gruodžio vakarai aptemę
Žieduotuves miške atšvęs.*

*Jei Žilvinas užbūrė sielą,
Kam kerštas apgaubė skara?
Vienatvė, braidžiojus po pievą,
Sužibo ašarų žara...*

*Spyglius žalia šakelė tiesia...
Gal tavo viltį sušukuos?
Tegu bent mėnesieną šviesią
Neskęsta ilgesys rūkuos...*

*Jei Kalėda dar vis belanko
Prie žėrinčios Neries namus,
Gal į slaptim dažytą langą
Pabels ir vėjas neramus?*

NESENSTANTI DAINA

Mildai R.

*Pradingo traukinys –
Jį vejasi dar aidas...
Su dūmais nuvilnys
Akim sušvitęs veidas.*

*Berymo tik skliautai,
Į aušrą pasirėmę.
Lietaus banga šaltai
Skalauja skausmo dėmę...*

*Likai man paslaptis –
Vien blyksniu apsireiškus
Mėnulio pilnatis,
Kiek žybsinti per laiškų.*

*Nuskriejai, nuklydai...
Taurė be vyno žvanga –
Ji braidžios lyg gandai,
Lyg sutemos pro angą.*

*Skendės giliai širdy
Nutilęs varpo dūžis,
O tu net negirdi,
Kaip vėjai naktį gūžias.*

*Nesurasta, jauna –
Tave vaizduojuos tokią...
Kad sensta ir daina –
Širdis to nenutuokia.*

GAILINTIS

*Grauduolėle tu mano,
Dalia meilės karti –
Manmočiutė suseno,
Jos nebūsi marti.*

*Rankšluostėliais nejuosi
Penkiabrolių, sesers...
Kartų ilgesį uosio
Liaunos šakos sugers.*

*Aš rymosiu ties vartais
Prie kamieno obels
Ir tikėsiu, ten kartais
Praeitį pasibels.*

BLĒSTANT SAULEI

*Bitē skęsta kvapiuose žieduos.
Tu laiminga, kad skleideis laiku.
Obelėle, kas tave taip guos,
Kai jau vaisiai supas ant šakų?*

*Jeigu laimę teikia obuoliai,
Vos tik skruostus mėnuo bepalies,
Atsikvėpusi širdim giliai
Kam palaidus vėjus kur vejies?*

*Už tave aš rudeniui meldžiuos:
Kai su saule soduos jis pietaus —
Rausvų lūpų dažuose saldžiuos
Kad paliktų vasaros medaus.*

PRAGANA

*Laimės atrasta,
Dievo pamesta
Išskeista mintis –
Netikra viltis.*

*Ištrypti takai,
Pavogti laikai,
Nugriauti krantai –
Svetimi žentai.*

*Vėjai laukuose,
Tuščia namuose,
Pagelas širdy –
Kam tu jų girdi?*

VAIVORYKŠTĘ VEJANTIS

*Baltišką veidą, egiptišką bruožą –
Kur pagrobta?
Žvilga nužvilga dalgiai per jūrą –
Virpa puta...*

*Gintaro varste kaklą papuošus
Man pamojuos...
Nusižiūrėjęs Vaivos skaistybę
Juostą vejuos...*

*Toliuose temsta, ilgsta blakstienos,
Gęsta žara.
Angelas gaubia blėstančią širdį
Juoda skara.*

GUNDANT

*Sakyk, graudžioji obelėle,
Apiberta žiedų –
Kieno ten laimės pasagėlėj
Aš vardą surandu?*

*Kai tavo lūpos rausvą uogą
Iš vasaros vilios –
Ir kas tavim žavėsis nuoga
Ant pasakų vejų?*

*Nuskinsiu pievoje žvangutį
Lyg tiesą su juokais –
Ir laimė bus kartu pabūti,
Ir nuotaikos užkais.*

SAULEI TOLSTANT

Vasara,
Skolinga man likai
Pažadų –
Kam jų neištesėjai?
Pamiškėj
Raliuoja dar miškai,
Bet tušti
Jau gainioja ten vėjai.

Išeinu
Iš pievų žalumos,
Jau naktis
Į saulę atkeliauja.
Praeitim
Jei ilgesys šarmos,
Gal pažers
Dar man žibučių saują?

NUOJAUTA

Zitai V.

*Pėdom kas atbėga,
Kas vejas taku –
Juntu dvasios jėgą,
Įveikt ją sunku,
Akis atsigrėžia
Į džiaugsmo laukus,
Per saulėtą ežią
Lėkimas vaiskus,
Lyg stirna atbilda,
Lyg burė balta –
Plasnojanti Milda,
Glėby sugauta.*

LIGOS KAPRIZAI

*Kažkaip vis naktimis kaistu.
Pati tyla, girdžiu, vaitoja.
Prirašė daktarė vaistų –
Geriu arbatą su šiløjais...*

*Išmėginau visus lašus
Su uogomis, kur girioj buvo:
Tik debesis vaikau palšus,
Atsibundu be žadintuvo.*

*Bet burtininkė šnabždomis
Per širdį tiesia žalią rūtą,
Akių paglosto rasomis –
Ir tos ligos lyg būt nebūta.*

KŪČIŲ PASAKA

*Tyla tyla,
Tik sniego fleita groja,
Po kojų šaltas šaltas girgždesys.
Aidų migla
Jaunamartę šarmojo,
Į šventę ruoštis ragina kvieslys.*

*Tamsa tamsa.
Slaptim krūtine virpa –
Dausom matuojas alkstanti širdis!
Nakties vėsa
Toj sutemoj ištirpo.
Kalėdų drobėj mūs sapnai braidys.*

SWAJOTOJAI

Violetai K.

*Išpluko stirna
Iš aukšto miško
Ant Dievo delno
Lyg paslaptis,
Praverė širdį –
Patvino dainos,
Žalių pakrančių
Balta viltis.*

*Bet aš regėjau:
Tą liūdną grožį
Užlieja sielos
Vėsi kančia,
Toje šventovėj
Dvi akys gedi –
Imu aš melstis
Už jas slapčia.*

BUDINTI TYLA

*Kokia jėga atkėlė
Tave artyn?
Skrajūnė plaštakėlė
Jausmus graudin...
Valtelėj Dievo rankos
Sparnus jauti –
Jei muša plaka bangos,
Tu ko rimsti?
Priimk mane ant delno –
Bus nuostabu
Iškilt iš jūros kalnu
Ir virst stabu.
Tegul čia būna vietos
Jausmams. Uola –
Pakojis miegui kietas.
Budės tyla.*

IŠBANDYMU JŪRA

*Visi, sako, turim
Išbandymų jūrą.
Ten tykoja uolos –
Rūstybė krantų.
Ten keteros lūžta
Ir valtys sugūra.
Padužėliai, laimei,
Neskęsta kartu.*

*Mėnulis nublankęs
Mums viltį ištiesia
Ir grėsmę nurengia
Putotų uolų.
Pagalbos ieškoti
Mes einame dviese.
Išplaukti mėginsim
Vieni be irklų.*

SUTARTINĖ

Vidai Sk.

*Kas pagrobė man
Ryto paukštę? –
Lizde paliko
Tuštuma.
Širdis su saule
Kilo aukštyn,
Bet dingio sparnui
Atrama.*

*Ašei ieškosiu
Naujo vėjo
Ir melsiu Dievą –
Be žaibų!
Iš tolo paukštė
Man kuždėjo:
– Aš tokią maldą
Jau kalbu.*

DŪMŲ ATMINTIS

*dūmai neprapuola,
jie tik išsisklaido
tarp aukštos padangės
ir žalių pušų...
kai trenkiaus į uolą,
skausmo neatleido...
aimanos tik rangės...
kryžių sau nešu...*

RUGIAMS RASOJANT

AISTRŲ JŪRA

*Pasigėriau
Iki amžinybės.
Įsitvėriau
Laumei į kasas.
Buvo šokis:
Viešpats subučiavo.
Kas išmokys
Būti vėl šventais?*

*Netesėjau
Po truputį gerti.
O, Švietėjau,
Laimė Tavyje!
Tu užkūrei
Jūrą, aistrų pilną,
Leidai burei
Plaukti į valias.*

GIESMĒ DANGUI

*Sukūriau dangui giesmę.
Jos klausēsi klevai.
Jei sielā ja paliesme,
Širdy suvirps dievai.*

*Lakštingalai ī lūpas
Īdējau tas gaidas.
Kai bus tik geras ūpas,
Už mus ji suoks maldas.*

*Nuskinsiu klevo šakā
Su skambančīa giesme –
Te mano skausmas teka
Tavū jausmū versme.*

GERUMAS ŽIŪRĖTI

*Tu pamok,
Kada eisiu pro langus,
Pastovėk,
Dar šypsniu palydėk.
Spindi akys –
Žiedai bičių žvangūs –
Tujen man
Baltą viltį jom sėk.*

*Ko tarp mūs
Stiklo siena zaroja,
Su šviesa
Prasiskverbt negaliu –
Kam regmė
Vis lyg paikį vilioja?
Ryju kvapą
Saldžių obuolių!*

RAMOVĒJE

*Velykos, Velykos,
Jau aušta diena –
Mislē tik padrikus
Klajos ten viena:
Šventoriuje guli
Atkeltas akmuo,
O aš pro Dievulī,
Jo senas piemuo,
Dairausi aplinkui,
Kur tu paslapy
Panirus Jo linkui
Dēl Kristaus gedi.*

ARTI – TOLI

*Esi arti – labai toli,
Ir tu žinai – nebežinai:
Dangus tik blaivos mėlynai,
Tiktai balti beržai žali.*

*Rasa pravirksta ant žolės,
Kai saulė teka už šilų –
Tos laimės siekti jau vėlu,
Širdis pavargus nemylės.*

*Kai ašarėlės išgaruos,
Svajonės rūkuose skraidys,
Ir laisvas tapęs gamtmeldys
Išliks įklimpęs gintaruos.*

MOTERŲ GEISMAI

*Visos moterys norėtų
Virsti giesmėmis poetų,
Išgyvent šviesias naktis,
Kreipti vyriškas akis
Visos moterys norėtų.*

*Visos moterys svajoja
Augti šilo uogienoju
Ir sirpinti rausvą uogą –
Naktį rodyt save nuogą
Visos moterys svajoja.*

*Visos moterys tik laukia
Žystančių ievų palaukėj,
Akimis jų kyla vytis –
Kad atjotų skaisčialytis...
Visos moterys tik laukia.*

MIRKSNIO ŽAVA

*Sustok, akimirka,
Palauk,
Su vėjais niekur
Nenuplauk –
Istrigo į akis
Šypsnyš,
Širdis mana jį
Paganys,
Tegu jis atsigaus
Žolėj
Pavasarinėj
Pakelėj –
Laimingi krikšime
Abu,
Tas tam sumerkę –
Nuostabu!*

SKAMBUTIS

*Pamojai man,
Ir išgirdau.
Nors tavo veido
Nematau,
Juntu, esi
Labai arti –
Į ausį
kuždanti marti.
Gražumas
Žiūrinciu akių.
Tiktai pašauk,
Ir aš lekiu.*

UŽDRAUSTAS VAISIUS

*Ką šauki, kai tyli,
Ką mąstai, kai šypsais?
Ar vilionė gili?
Taip kalbies su visais?*

*Du šaltiniai melsvi –
Pro juos verias dangus,
Dvasios vėjai laisvi,
Koks jų gūsis svaigus!*

*Užburta apžadais,
Paviliota dievų –
Tai todėl ir žiedais
Tave laimint žavu.*

*Lik, svajužė šviesi...
Man magą pavirtai –
Laimė, kad bent esi,
Liūdna, kad taip retai.*

ITARUMUI

*Paršauk
Dar niekur neišėjusį.
Surask
Mane nepasiklydusį,
Taveš
Į nieką neišmainiusį.*

*Sugauk
Grožiu susižavėjusį.
Parvesk
Širdim magų betykantį
Ir lauk –
Namai tave palaimino!*

*Kam bart
Gėles akim dalijantį,
Širdies
Į laimę neišmainiusį,
Vilties
Sugrįžti nepraradusį?*

AKIMIRKĄ ŽAVIĄ

*Aš žinojau,
To džiaugsmo nedaug –
Laimės žiedo taurėj
Tilpt jis gali.
Tai kodėl gi
Neliesti taurės?
Nepakvaišim nuo jos,
Visagali.*

*Be pavydo
Lakštutės giesmės
Duosiu lūposna tau
Paturėti.
Nusileis tik
Mėnulio šviesa –
Geros laumės išskleis
Meilės skėtį.*

ŽIEMOS KARŠTIS

*Pasiilgau į akis žiūrėti.
Lange žvilga
Ašara nakties.
Užsikūrė
Jo stiklai gėlėti –
Šalčio burė
Dangui sparną ties.*

*Aš pranersiu
Pro tą šalčio klodą
Ir kūrensiu
Ugnį prie širdies –
Nusivesiu
Į stebuklą sodą,
Ten pavėsy
Vasara žydės.*

NUOTYKIS

*Mes keliavom
Namo
Taip iš lėto.
Laukėm tako
Šviesaus
Ir gėlėto.*

*Ėjom paukščių
Giesmės
Pasitikti –
Spręsti savo
Kuklios
Laimės lygtį.*

*Bet pritrūkom
Dienos.
Laimė tolo.
Nėrės saulė
Gilyn
Už atolo.*

LAUKIMAI

*Menu, ilgėjais,
Kada su vėjais
Išaugš melsvi linai,
Prabėgs vaikystė,
Pražys mergystė
Ir tau siūruos liaunai.*

*Iš laimės žiedo
Lašais išriedo
Viltis baltos svajos –
Tu vėl ilgėjais,
Su laisvės vėjais
Gal vytis koks atjos.*

*Užkrito burtai.
Sulojo kurtai –
Štai vartuose piršliai.
Laukimas tęsis,
Kada mažasis
Sūnus čiulbės žvaliai...*

LAUKIMO DALIA

*Pradėjai sau laukt aną naktį –
Laukimas bus ilgas, žavus.
Junti, laimė plieskiasi degti,
Į puotą kvietiesi dievus.*

*Vos pirmojo klyksmo sulauksi,
Gėrėsies kūryba sava,
Su šypsniais padangėse plauksi
Ir krykštausi lyg Lietuva.*

*Sugaus akys žingsnį jo pirmą,
Ir žodis strigs pirmas širdin.
Sklaidydama rudenio širmą,
Pajusi, ką laumės brandin.*

*Tu lauksi pargrįžtant iš kelio
Ir gaubsi laukimą glėby.
Ilgėsies prie vieškelio žalio
Ir klausai – viltie, kur skubi?*

*Tik kartą ties amžių pagaire
Rugiai saulės vėjuos išplauks.
Tos akys, slaptin susidairę,
Išnyks. Ir jų nieks nebelauks.*

ŽIEŽIRBA PUČIANT

*Tyliai glaudžias
Prie krūtinės –
Pieno lašo,
Taip gyvybės
Iš motulės
Vaikas prašo.*

*Ta į širdį
Rūpestingai
Žodį dėjo,
Kad įžiebtų
Karštą ugnį
Prometėjo...*

*Kad skambėtų
Jo krūtinėj
Sutartinės –
Jį motulė
Palydėjo
Lig tėvynės.*

IŠ ŽAVESIO

*Tik atėjai,
Ir jau glaustais prie šono
Lyg ajerai,
Pažadinti bangų,
Lyg spinduliai
Saulėtekio raudono
Brendi giliai
Iš dangišku lankų!*

*Ar man išeis
Nebežengtą žengt žingsnį,
Ar kas atleis
Už išmintį dievų?
Širdis ar drįs
Šiai laimei nusilenkti?
Atverk duris
Pasaulin... Kaip žavu.*

TROKŠTANT

*Visą gaiųą
Dievas man sugirdė.
Tau supylė
Troškulį širdin.
Supa laivą
Jūrų bangos. Svirdi
Žemė tyliai
Laialui po grindim.*

*Kai glaudiesi
Drobe prie kamieno,
Gundai mintį
Žaist aromatu –
Ar viliesi
Jį prisotint pienu,
Ar malšinti
Troškulį krūtų?*

TARP ŽVAIGŽDŽIŲ

Žuvėdra –
Puošmena dangaus –
Nuklykia,
Vėjų šaukiama.
Ir veltui
Į žvaigždes žvalgaus –
Jei žemę
Gaubia sutema.

Nulydi
Šauksmą ilgesys,
Kaip vytis?
Nekelia sparnai.
Troškimo
Nieks neužgesys...
Net rytas,
Švintąs balzganai.

Žuvėdra –
Puošmena dangaus –
Svajonę
Mano ar sugaus?

SKUNDAS

*Tarp alyvų,
Tarp žiedų
Dingo laimė,
Nerandu.*

*Išieškoti
Pakiemiai,
Girgžda svirtis
Neramiai.*

*Laužė šaką
Nuo širdies –
Mano laimę
Kur vedies?*

*Šauksiu, šauksiu
Ją vardu –
Nenuvytusių
Žiedu.*

*Jei šypsnyš tik
Išsiskleis,
Dievas nuodėmes
Atleis.*

TU VIENA

*Iš pažiūrėjimo –
Visos jos moterys
Iš pažiūrėjimo.*

*Iš pamylėjimo –
Tu gi viena tokia
Iš pamylėjimo.*

*Iš palytėjimo –
Laimė tikra esi
Iš palytėjimo.*

*Iš patylėjimo –
Kas dar kantri tokia
Iš patylėjimo?*

MĮSLĖ

*Tu ir tu grėblelio laukėt
Žalio šieno pradalgiuos,
Tu ir tu per lauką plaukėt,
Kurgi šypsniai nuringuos?*

*Tu ar tu, išaudus drobę,
Ją ant rankų sūpavai?
Tai kuri man širdį grobėt,
Šviesdamos moters žavais?*

*Tu ir tu – laumyčios geros,
Gundėt sąmojais meiliais.
Tu ir tu – kurią gi aras
Nusivovs sparnų keliais?*

*Tu ar tu lange stovėsit,
Kol iškris pilka migla?
Tai kuri beržų pavėsy
Girdysit žalia sula?*

SAPNO PASAKA

*Sapnuoju rūko fėja.
Jos rankoj rožės trys.
Ir kas pro miegą beldžias
Į širdį pro duris?
Ta įtaiga gilėja
Lyg ženklas angelų:
Vyšniais rašyti saldžias
Nuo lūpų nevelu.*

*Raudonus rožių žiedus
Pridėjus prie vilties
Paežerių undinė
Nuo ryto saule švies...
Rasos lašams nuriedus
Per skruostus – per lapus
Palaimos taką mynė,
Kol pasaka pabus.*

ŠVIOSOS VARTUOSE

*Vasara tau ant krūtinės,
Spindi saulė akyse,
Blaškos bangos sidabrinės
Ties alsuojančia Dusia.*

*Pastovėk, slaptis prie kojų
Tyliai tyliai prisiglaus.
Apie ką nūnai svajoji?
Kad laiminga, ar paklaus?*

*Kelia šviesą tavo dienos.
Jas nutversim už kasų
Ir lyg skaidrą mėnesienos
Nulydėsime lig gaisų.*

SAULEIKYLANT

*Žemė
Kelia gėlę.
Žiedas
Laimė blykso.
Kvapas
Viršum žiedo
Užslėpta mintim.*

*Plazda
Gabijėlė –
Vardas
Virš jos tvykso.
Širdžia
Lašas rieda
Graudula viltim.*

NELAUKTAI

*Anapus rūko,
Už laiko drobių,
Dvasia pratrūko
Ieškoti lobio.*

*Rasotą rytą
Kedenki, vėjau —
Aš seną aidą
Dainoj sudėjau.*

*Suskambę toliai
Iš amžių grįžta.
Ašoti moliai
Nuo laimės plyšta.*

IŠ TOLO

*Iškilo iš tolo...
Iš tolo sušvito,
Ir pasaka tolo
Nutolo laukuos.
Aš eisiu prieisiu
Prie girių trimito,
Ataluose vaisių
Priskinsiu tinkluos...*

*Namie laukti ilgu.
Laukt ilgu kelionėj.
Vienatvė prailgo –
Jaunystė trumpa.
Jei laimė įsakė
Gyventi svajone,
Tai ko gęsta žvakė,
Negyja opa?*

Į PUOTĄ

*Saulė auksinė
Pievoj pražysta,
Rytą undinė
Upėn sugrįžta.*

*Vaiva nuo sosto
Juostą nuleidžia,
Viltį suklosto –
Laiminti geidžia.*

*Imki iš žemės
Amžiną šventę:
Naktys netemę –
Šviesu gyventi.*

ANA VASARA

*Negėstančių naktį
Tave sutikau –
Žara ėmė degti,
Kai viltį rinkau...*

*Aplėbti norėjos
Kamieną obels
Ir laukti, kol vėjuos
Širdis išsimels...*

*Kol krūmai suklupe
Kerus iškedens,
Kol perbrisis upę
Gyvybės vandens.*

LIKUS TOLI

*Lapeli žalias,
Lapeli jaunas,
Širdin, lapeli,
Gėla man kraunas.*

*Tau įžiūrėjau
Akių mėlynę,
Kuri nuo vėjų
Šiurpos apgynė.*

*Nunešk, lapeli,
Vilčių džiuvėsį,
Gal dėl vienatvės
Tiek neliūdėsiu?*

*Įkvėpk drugeliui
Jaunystės viltį,
Ir ilgesys man
Bandys nutilti.*

ILGESIO PJŪVIS

*Labai jau pasiilgau
Akių mėlynės žvilgsnio
Ir rankų šilto glėbio,
Ramaus atsidusimo...*

*Ir žodžio, meile grįsto,
Krūtų – ant jų pailsiu,
Ir dar gelmės slaptingos.
Kur atsipalaiduoju...*

*Kaip Dievas pasiilgsta
Mūs švento pamaldumo,
Ir aš taip pasiilgau
Atsidavimo tavo.*

AKIŲ ŽIEDAI

*Ar šviesa į akis,
Ar gėla iš akių –
Margasparnis drugys
Prie langų, prie langų.*

*Prie langų, kur gyva
Meile plaka širdis,
Kur mįslinga drova
Šypsnių gelmę braidys.*

*Bitė medų vis neš
Iš akių – iš žiedų.
Kvapias laimės vyšnias
Languose atrandu.*

LAIMĖS ATAUDAI

*Nuraudo nuraudo
Prie didžiojo kelio
Vyšnia ant sparnų —
Net širdį sugraudo
Prie vieškelio žalio
Belaukiant šalnų.*

*Žuvėdra pakyla
Į žydrą padangę
Virš mėlo vandens —
Per sirpstančią tylą
Vienatvė suspengia...
Tai baimė rudens.*

*Atplaukia, nuplaukia
Likimai pro šalį
Mergaičių lieknų —
Manęs nieks nešaukia.
Sutikt savo dalį
Viengungis einu.*

*Bet širdis atsigaus,
Lūpos laimės ragaus.
Ilgesys ta giesmė —
Gilaus jausmo versmė.*

ŠOKIO ANATOMIJA

Šokis yra

Intymaus jausmo menas.

Jausmas –

Čiurkšlės kraujo per širdį.

Širdis – tai

Meilėn įspraustas gyvenimas.

Gyvenimas –

Geismas surasti amžinybę.

O amžinybė –

Prie savęs artėjančių šokis.

SVAJŲ SAPNAI

*Atimk paukščiui sparnus,
Jis svajonę praras.
Kol pasaulis darnus –
Kas lydės jo žaras?*

*Nepasieks aukštumų,
Nesidžiaugs dangumi,
O be jų neramu –
Tai jauti širdimi.*

*Kokia laimė sapnai –
Jie pakels prie dievų.
O tenai amžinai
Laisvai sielai žavu.*

SUSITIKUS

*Skirtingų mes esame pusių
Ir priešingas žvalgom šalis
Sustoję, nustebę, suklušę —
Ką alksniui kalbės obelis.*

*Tiesiu tau rankas — ar ateisi
Tuo tiltu, kur lauks ilgesys?
Manęs nesuradus neteisi?
Tau akys šviesų negesys?*

*Nebus čia tų siaučiančių vėjų,
Vaivorykštė juostą nuleis...
Dalinsimės dangų iš dviejų
Lyg bičių gyvais aviliais.*

*Gal kanklės sugrįš apeiginės,
Gal stygom skambėt ims širdis...
Ilgai mėnesienoj undinė
Smuikuos, kolei baigsis naktis.*

SAKMĖJE ATGIMUSIAI

*Mėnulis nuo aukšto dangaus
Mus vedė prie upės slapčia,
Kol kartą nuo kelio sunkaus
Ir pats jis pavirto delčia.*

*Klajojo viengungė dalia
Ir laisvę vis šaukė balsu.
Bet žado ištirpo galia
Už saulės liepsningų gaisų.*

*Nužvengė per kalnus žirgai,
Nuvežę vainiką marčios.
Tu laimę ne man parinkai
Iš kraitinės savo skaisčios...*

*Paskendusi laiko rūkuos
Ruseno vilties žarija.
Ar liepoj balandė burkuos,
Kai skleisis sakmės lapija?*

PASAKŲ SAPNE

*Kur šypsena už balsvo debesies,
Malda iškyla lig dangaus mėlynės,
Sugavus plunksną man paduok žąsies,
Sudėsiu dainą iš širdies medinės.*

*Ugnies sukursiu laužą ant delnų,
Kad ryškiai jis nutoviekėtų tavo veidą,
Iškelsiu džiaugsmą ant aukštų kalnų,
Nes Dievas grožį žmogui aukštint leido.*

*Kai atsirasi pasakų sapnuos,
Nepramiegoki saulės šviesaus ryto.
Ir tavo kanklės skambiai rezonuos,
Ir širdim jausies – tau aušra sušvito.*

*Padangių paukšte, kur dabar esi
Ir ko nečiulbi sutemų pavėsy?
Šita svajonė mano ilgesy,
Save patikrint tik jame galėsi.*

RŪSČIO PINKLĖS

*Šitiek dienų ir naktų
Svetimą laimę lydėjau.
Šaukti bandžiau ją vardu,
Susigrąžinti žadėjau...*

*Dingo jinai iš akių –
Aidas tarp medžių paklydo.
Vėjų sugauti lekiu –
Dingsta ir jie už pavydo.*

*Laikas nulinko žemyn –
Vasaras žiemos užpustė.
Ar besurasiu? Kažin,
Kas beįveiks klastų rūstį?*

*Saulė kelius vis kartos,
Viltys kažko jais sugrižta.
Jau netekau ir spartos –
Kas palaikys mano ryžtą?*

SUGRĪŽUS JAUNYSTEI

*Kai sodai jaunystē pavijo,
Pakvipē rasotais žiedais,
Nulijo, pro saulē nulijo...
Ar dingusi meilē pareis?
Nulijo, tik žiedus nulijo,
Ir soduos jaunystē atgijo.*

*Upeliai vēl gyslomis alna,
Tai džiūgauja kraujas širdy,
Net skruostai nusimeta šalnā...
Akis nauji žvilgsnīai graudys?
Ir žirgas prisiseģa balnā,
Upeliai kai gyslomis alna...*

*Neliko tū metū, kur slēģē.
Sugrīģo sena atmintis.
Šypsnyš kaip kadaisē atbēģēš
Akis iģ gīlīai suģlakstys –
Jisai per padanges taip lēķē...
Jau metū sloguģīai atlēģē...*

*Tik meilē, dabar jau patyrus,
Drāģīau šauks palaimintus vyrus –
Neskris ten, kur gūģīai jā pūs.
Glaustysis lyģ vēģas ramus.
Taip, meilē daug maģīus, patyrus...
Jos ļausmas gīlesnis ir tyras.*

PAVĒLUOTA

*Išsiskyrė subėgę keliai.
Krito ašara žemėn karti.
Jausmas liko nugrimzdęs giliai,
Gal tai Dievo ten būta arti?*

*Mano burė – mėlynė žydra,
Stygos skambina jai lig aušros.
Sielas niauksto juodoji skara –
Dar ilgai rytai langus rasos.*

*Šiandien vartuos vėl trypia žirgai,
Akyse praskaidrėjęs dangus,
Betgi metai glėby ir vargai
Neišnyks, jie ne auksas brangus.*

*Nesuradome siūlo galų.
Sieloj siautėjo šuorai pikti –
Grįžti prie ištakų buvo vėlu,
Pasiklydom tamsiojoj nakty.*

*Sveikint laimės tavos ateinu,
Prisiminęs jaunystes žavias.
Toks likimas ne tik mūs vienu –
Pavėluot į savas vestuves.*

ATGIJUS RŪTAI

*Užužėlė takai – nēr kam minti,
Užrūdijo nevarstomos durys.
Būtų tuščia šiandien labirinte,
Tik matau – smalsios akys dvi žiūri...*

*Gal ne veltui mus puotoj vaišinę...
Priėjai ir užkalbinai tyliai –
Valandėlė ta buvo auksinė,
Man metus gražinai, kur pražilę.*

*Iškeliavom į vyturio kraštą –
Jis pavasario džiaugsmą vėl gieda,
Ir svajonės ten kyla, nemąžta,
Jos iš naujo man primena žiedą.*

*Kiek į bučinį jausmo sudėta –
Giliai lūpose buvo nuskendęs,
Ir naktis pagražėjo žvaigždėta,
Ir širdy kas atstūmė vėl sklendę...*

*Padėkoti už atmintį noris,
Atgaivintą širdy žalią rūtą,
Ir į burną įdėt saldų korį,
Kad jaunysčių gražių mūsų būta.*

NE MAN

*Kiek bučinių dar neišnokintų –
Krėtė juos audros, pustė juos sniegas.
Šitiek nebaigę degti žibintų...
Nesugrąžins jiems šviesos jau niekas.*

*Patalus pievoj kas man ims kloti –
Miško žibutės neprasiskleidę.
Barška sustybę vėjai šarmoti –
Sapnas vien mena vasaros aidą.*

*Šalo nušalo giesmės varnėno,
Šerkšnas ten krito, padai girgždėjo.
Jau išsikinkė palvis iš ienu –
Vasarai aušiant nepatikėjo.*

*Miško gegutė ne man kukavo,
Ne man sukarpė dangų kregždutė.
Gėlės pražydo po langu tavo.
Skliaute nubiro mano žvaigždutės.*

*Tyliai įkvėpkim gaių to ryto
Lygiai po lygiai lyg širdies dagtį,
Drobėje spalvos kol nepakito,
Kol delnuos liepsnos neliovė degti.*

PIRŠLYBOS

*Tu per laiką kam šypsni sioji,
Devynžiede?
Meta plunksną man gulbė baltoji,
Žemėn sviedžia...*

*Palengvėjus krūtine pakyla
Laimės rato –
Sparno mostai, įveikiantys tylą,
Šaukt suskato...*

*Lino žiedą – padangių skiautelę,
Akių šviesą
Duok lyg laimę šią vasarą žalią
Būti dviese.*

GAL PAJUSIU

*Atsistoki prie gelsvo berželio
Prie pilkos pikelės
Ir pažvelki pro rūko vualį
Iš žydrynių gylės...*

*Vis matau, kiek padangėje plaukia
Debesėlių gerų...
Užsiskleidusi nuojauta šaukia –
Tu iš tų ežerų!*

*Tavo svajos žaliom dobilienom
Sidabru sužėrės...
Aš pajusiu, kas kvėpia purienom
Iš žydrosios taurės.*

VILTIS

*Kur prošvaistė šviesi,
Bėgiojome basi
Ir rinkome saldžius
Melsvų akių vyzdžius.*

*Man sielą trauks artyn
Banguojantys sarti
Plaukai, nes jų žara
Jausmingai atvira.*

*Iškilumu šventu
Bei stoto sonetu
Keri. Žavams moters
Ir kas neatsivers?*

*Virš kūno apvalkų
Magnetiniu lauku
Lyg dvasios vieversys
Išplunka ilgesys.*

*Jei obelų žieduos
Bitutė pripėduos,
Gal žiežirba širdies
Pro mano laimę skries?*

SUSPINDUS AŠARAI

*Nukrito ašara skaisti,
Ant delno ją regiu:
Ko tujen nerimu kaisti
Palaukėje rugių?*

*Ties šieno kupeta kvapnia
Užbūrė laumė mus,
Ir išvydau tave sapne –
Skubėjai į namus...*

*Tiek maža laiko. Slibinai
Surijo mums metus.
Kol vėjui plaukus kedenai,
Atkeliauj tau vartus:*

*Akimirka – tik kibirkštis,
Atskilus nuo žvaigždės.
O žvaigždę į akimirką
Tik meilė vėl sudės.*

*Ir amžiai tilps sekundėje,
Jei laumės juos sugaus...
Vaivorykštinėj ašaroj
Žibutė tau juokaus.*

AKIŲ KRYPSNIS

*Teka upė,
Vandenys mus skiria.
Nėra tilto,
Valties neturiu,
Plaukt nemoku.
Brist į žalią girią
Nesinori.
Nėr ten vyturių.*

*Tu išmokei
Apvalai žiūrėti.
Akys sukas
Kvaitulio ratu –
Nepaliaunu
Dailumu žavėtis.
Pasiilsiu
Ties kitu krantu.*

*Žvilgsniai kryps jau
Į tą kitą pusę,
Kur tu bėgi
Ryto takeliu,
Ir sugavęs aną vėjo gūšį
Pasiversiu
Baltu berželiu.*

MEILĖS KREŠULYS

*Laimę burti neprailgo –
Per trumpa naktis.
Vyzdžiuose rasa sužvilgo –
Tu ta paslaptis.*

*Krešulys širdin įstrigo –
Meilės krešulys.
Sieloje viltis sudygo –
Kraujas nepelys...*

*Skruostuose gaiva sužydo
Liepsnomis aušros –
Sako, meilė ligą gydo...
Gyslos nemauros.*

PARYČIAIS

Važiavai į namus
Paryčiais,
Aš vijaus per sapnus
Su žalčiais.

Bet nutolo kanopos
Žirgų –
Raitužėliai anapus
Bangų...

Atsigręžki atgal,
Jei gali,
Aš stovėti likau
Pašily...

Užtekėjo mėnulio
Delčia,
Jau sugulusi guolio
Svočia...

Jau nukrito ir dulkės
Kely,
Ko tu, vienišas mulki,
Šqli?

IŠAUSK MAN JUOSTĄ

*Kiek danguje akių darnos...
Pavok iš Dievo spindulėlį –
Slaptos sulaukęs dovanos
Dainuosiu, rūtą tau iškėlęs...*

*Gal tai išgirs jautri ausis
Ir suvirpės pakaitę skruostai?
Jei saulė geismo išklauskys,
Surasi nyčių austi juostai...*

NERAŠKYTA UOGA

*Erdvę žvitriai karmo
Kregždės – gyvos akys.
Dūžiai karšto varpo
Dangumi vilnys –
Ar ištirpsi, aide,
Ant purienų kekės,
Kol valiūkė žaidžia
Vilioj vilnis?*

*Ant šarmoto žirgo
Vasara išjojo.
Net širdis sudirgo
Naktį ajeruos.
Lenkia galvą sruoga
Rausvo avietojo.
Nerašyta uoga
Vėjuose siūruos.*

JEIGU

*Aš neužmiršiu
Tekančio mėnesio
Virš rausvų viršių,
Žalių beržų,
Laimės paparčio,
Iš miego kėlusio,
Spindinčio karčio
Aukso dažų...*

*Jei širdin snigtų
Amžinu liūdesiu,
Medžiui pristigtų
Kvapių žiedų –
Žodžiai išdykę
Sielai paliudytų,
Kiek gelmėj likę
Laimės pėdų.*

FLIRTAI SU VAIVA

*Saulė dukružė
Vaivą nurengia,
Juostas išdžiausto
Pilkuos skliautuos –
Ir kol šešėliai
Bris pro palangę,
Kas josios žvilgsniais
Nekoketuos?*

*Slaptą raktelį
Švelniai įdėsiu
Ir užrakinsiu
Saldžiam sapne –
Kai būsi soti
Miego saldėsių,
Vėlei apvilksiu
Balta suknia.*

BANGŲ ŠOKIS

*Jūra krykščia, jūra šaukia:
– Kur dingai, undine?
Atsiliepi, juodaplauke,
Bangai sidabrinei.*

*Apkabint lig kaklo trokšta
Vasaros glamonėm,
Pakylėt lyg laimės pokštą
Užburtom vilionėm.*

*Bet undinė nusivijo
Saulės spindulėlj.
Bangos baltą seilę rijo,
Sėsdamos į smėlį.*

GIESMĖS KANČIA

*Kaip giliai
Tyroj širdy
Giesmė glūdėjo...
Ja pirkliai,
Stygoms kurti,
Nesidomėjo...*

*Iš šaltinio,
Iš gilaus,
Verdenė tryško...
Sutartinė
Atgailaus,
Visa išblyškus.*

*Klausės Dievas,
Kaip giesmė
Per skruostus srūva.
Braidė pievas
Jos tėkmė –
Metus nedžiūvo.*

*Kiek gili
Širdies kančia –
Žinojo dainiai.
Tu tyli...
Styga nakčia
Suvirpa žvainiai.*

STYGAI VIRPANT

*Kad širdis pajaustų širdį –
Reikia ją arti priglausti,
Tegu šnekasi dvi vienos.*

*Kraujo tvinksniai susilietų –
Atsivertų Nemunėlis
Ir Šešupę tyliai glėbtų.*

*Troškulį vanduo gaivina,
Ilgesį malšina lūpos,
Glėbyje ištirpsta sniegas.*

*Klevo smuikas tyliai rauda.
Vakaro migla nekrinta,
Ašarėlių nedžiovina.*

RAMINANT

*Sakaisi, nori
Į glėbį apkabinti
Ir išbučiuoti,
Eglutei skaidriai spindint,
Tiktai tų žodžių,
Kur tiktų, vis pritrūksta...*

*O man užtektų
Vien rankų šilto grožio,
Tik kad atstumas
Toksai negailestingas,
Ir vėjai glėbio
Jaukumą kur išvaiko...*

*Bet būk laiminga –
Tau retkarčiais iš tolo
Žvaigžde pamosiu,
Mėnulio ragą radęs
Užtrimituosiu,
Kad akys suspindėtų.*

KUR LAIMĖ

*aš nežinojau,
kur daugiau laimės –
džiaugtis tom lūpom
ar gal gėrėtis,
kad kiti džiaugias?..
aš nežinojau...
aš tik žinojau,
kur daugiau skausmo...
tai aš žinojau...*

ATSKLEIDIS

*kaip keičiasi
akių spalva,
kada tave
nurenginėja —
ko tu tikies,
ko tu ilgies,
ką tu jauti,
sapnuoji sėją?..*

NE IŠ GERO

*Kai širdį baisiai
skauda,
lūpos prisirpsta
žodžių,
tai giedam vėjų
raudą
ir virkdom visą
sodžių.*

RUDENĖ GIJA

*Ruduo jau širdy,
Ruduo, lyg laukuos,
Greit vėjai girti
Tau plaukus šukuos.*

*Net smuiko stygoms
Klaidu debesy.
Net saulės spangos
Kaitra per vėsi.*

*Suspindus gaisa
Per skruostus žibės
Ir ryto rasa
Ieškos pradalgės...*

*Pabėgt nuo šalnų
Pro viltį gali.
Sutikt išeinu...
Lauk, Egle tyli.*

AČIŪ. SUDIE

*Jau kelias baigės,
Jau skirtis metas,
Tik krinta snaigės
Sukriais verpetais,*

*Tik plazda burės,
Keleivių laukia,
Jau užsikūręs
Dangus kur plaukia,*

*Sniegynus veja,
Sparnus mėgina,
Per baltą veją
Taip šaltis mina...*

*Įveikus vingį,
Atgręžki skruostą...
Aure, skirtingi
Mūs laukia uostai.*

PEMPĒS KLYKSMAS

*Pavasaris
man akyse.
Pabudo
upēje dvasia,
ir spindulys
viltim šviesia
užbūrē dangū...*

*Ar permainas
ir tu regi?
Ar ryto
žydruma svaigi
tave prikēlē?
Nemiegi?
Atverki langus.*

VAGYSTĖ

*Sode,
Prie žydinčios obels,
Viltim
Likimas pasibels,
O ten
Viliokė paslaptis
Išgirs,
Ką suokia prigimtis,
Ir nuo
Nesaugomų dažų
Pavogs
Sirpintą ant laužų
Skausmu
Nusekusios širdies
Kančios
Lašėlių...*

UŽ ŠALNŲ RASOS

ŽIBURĖLIUI BLĖSTANT

Nebijoki

Eiti pro rudens vartus,

Ten už skliauto

Dingstanti vilties šviesa.

Jei ištersi

Tamsų metų – ant lankų

Vėl žibutėms

Saulės džiaugsmą klos rasa.

CHIRURGAS

*Aš mačiau, kaip šventasis,
Atsiklaupęs ant kelių,
Nusidėjėlio kojas
Apkabinęs bučiavo.
Baltas rūbas jį gaubė,
Prakaitų aureolė.
Gamtą vargšui vis meldė,
Kad atleistų kaltes jo
Ir grąžintų sveikatą.
Išklausyk, Aukščiausias,
Ir paremk savo tarną,
Kada tiek šis aukojas.*

FILOSOFŲ TAKU

*Uroas ir uroas
Tarp akmenų,
Kelias į kalną –
Vienas einu...
Sienos raitytos –
Ankšta erdvės
Minčiai ir vilčiai.
Laisvė padvės.
Eiti į priekį
Vienu keliu...
Ten apmąstyt tik
Mirtį galiu.*

ŠIRDIES AUDRA

*Audra arti –
Padangė rausta...
Žibai kurti
Prie lango glaustos.*

*Kaitri ugnis –
Gelmė užverda,
Kėslių vilnis
Tau veria ardą –*

*Paleis pietys
Į širdį strėlę...
Lietus šlakstys
Vainiko gėlę.*

PASIILGUS

*Ar sueisim
Metų metais laukę?
Laikas lenkė
Užskleistus žiedus...
Jeigu geisi –
Užsimerk, praplaukę
Per padangę
Vėl kvapai pabus.*

*Mus jaunystė
Per laukus lydėjo
Ir qsoťį
Laimino pienu.
Į lankas jau
Rengėsi grėbėjos,
Raudo saulė
Pabaigoj dienų.*

*Pranašavo
Paukščiai ilgą žiemą.
Iš po rūko
Žvelgė liūdesys.
Kas sugavo
Vasarą prie kiemo?
Šalčiai dūko –
Kas juos užgesys?*

*Raski žvaigždę —
Simbolį jaunystės,
Sėsk į sostą
Padebesyse,
Vesk į aikštę
Jausmo giminystę,
Te jį klosto
Ilgesio dvasia.*

NIŪRIO ŠOKIS

*Šaltis žemę rengia
Krikšto marškiniais,
Vėjų gūšiai spengia,
Niūrį šokt išleis...*

*Sidabrinis vilkas
Stūgaus prie pušies,
Speigo naktys ilgos
Ledo fleita grieš...*

*Trimituos mėnulio
Nusukti ragai –
Klojant šaltą guolį,
Saule, pavargai?*

*Eglės pasiilgo
Sutemų giesmės –
Laumės balto šilko
Pasakas šlamės.*

IŠ NEVILTIES

*Užguita, pamesta
Pakelės radasta...
Dulkės krečia akis,
Vejas siaubo lokys...*

*Ant gyvybės ribos,
Ant mirties keteros –
Suodina, murzina,
Vis skausmu nešina...*

*Bėga pėsčia, raita,
Vilkė kojom greita.
Kur ją baimė varys,
Kas atšaus jai duris?*

*Plinta žemėj gaisa –
Jos akių pabaisa.
Laimę glaus prie širdies
Iš didžios nevilties.*

*Dega oras – tvanku.
Ugnis sprogsta juoku.
Kokia valios jėga –
Širdis bėga nuoga.*

PRAGARO VARTAI

*Tik vētros ir vētros.
Užuovējos niekur.
Šapelis vis mētos,
Užkibti nēr kur.
Jau perpūtē rūbā
Ir kūnā, ir kaulus,
Ir akys īdubo.
Ar kojos paklus?*

*Norētusi skūstis
Žvaigždēm, tik jos šaltos.
Vaiduokliškas rūstis
Neginš nekaltos.
Ar pragaro vartai
Baisiau gāsdint gali?
Pro juos, rodos, nertai,
Kol nerti gali.*

SUDEGINTI LOPŠIAI

Kiršai

*Po negandų, audrų, verpetų
Tu vėlei tėviškėj. Graudu.
Iš tolo akys greit pamato,
Kiek plaukę šia žeme raudų.*

*Nelikę vartų. Tvoros dingę,
Tik šunes valkatos sukauks –
Jau matosi nuo kelio vingio,
Nieks čia paklydėlės nelauks.*

*Tikėjais rasti motinėle –
Jos aido negirdėt laukuos...
Ir širdį neviltis sugėlė.
Kas tave verkiančių paguos?..*

*Tėveliui puolusi ant kapo
Ar beišliesi jam skriaudas?
Klausai, bet žemė neatsako.
Kada užgydysi žaizdas?*

*Žiūri iš tolo, tik iš tolo –
Prieit artyn nebedrąsu...
Ir laukiami džiaugsmi nutolo.
Tu atskirta vėl nuo visų...*

*Kur našta elgetos padėti?
Ją daugel metų čion nešei...
Kur puolus širdžiai pailsėti,
Jei jau sudeginti lopšiai?*

*Ne tokios laimės sau ilgėjais.
Kaip visa sujaukta, klaiku.
Ta saulė, kuria taip tikėjai,
Matyt, tekėjo ne laiku.*

RUDENĖJANT

*Pasaka iškilo
ties mana širdim,
vyturys pražilo –
kraują trauks rūdim...*

*Kurgi našlaitėlė
ras jaukius namus?
Laimė susivėlė –
žvėris toks nuožmus...*

*Šniokščia ir putoja
krintantis vanduo –
įmerkia šilojį
murzinas ruduo...*

*Ašara ant veido
laukia šilimos,
mano viltį sklaido –
greit rasa šarmos...*

UŽGESO ŽVAKĖ

*Jau baigė ryto žvakė degti.
Ištirpo vaškas.
Gilusis skausmas kraupią naktį
Krūtinėj blaškės.*

*Jei dar vyšnia žiedais žieduota –
Kam kirto medį?
Kam baltą viltį – gandą juodą
Į tamsą vedė?*

*Kam raškė žvaigždę, kol žibėjo
Ir skaisčiai švietė?
Viltis dangaus – ranka Kūrėjo
Ją laimėn kvietė...*

*Ir kam neleido smilkti dūmui
Gimtoj pastogėj?
Kam laisvės giesmei – išdidumui
Tą kumštį smogė?*

*Užgeso žvakė. Skilo varpas.
Diena sudužo.
Sparnai juodieji tamsą karmo
Landynėj šliužų.*

NESOTU

*Vėjus gaudo laukai –
Taip nyku,
Ištuštėjo namai
Ne laiku.
Liko menėj taurė
Negerta,
Tems ir pavakarė
Suversta.*

*Laimę gaubia keliai
Tolimi,
Širdys blaškos giliai,
Šunimi
Ima kaukti tamsi
Pakiemė –
Tik gilės ilgesy
Ta versmė.*

NUOSPRENDIS

*Sušaudė juoką.
Į širdį taikė.
Pabėgus laimė
Klajos viena.
Vyzdžius užliejo
Tamsa besaikė.
Delnuos ištirpo
Šviesi diena.*

*Iš lašo kraujo
Aušra tekėjo.
Nuašarojo
Vėsa lietus.
Prisirpus baimės
Širdis krešėjo.
Tik vėjo glostė
Ranka skruostus.*

PALAUŽTA VILTIS

In memoriam
Loretai Asanavičiūtei

*Taip arti buvai
Baltos gėlės,
Nuo atodūsio
Ji lankstėsi liauna.
Atsigaut
Kvapų sakais galės
Ir pašvaistė,
Dangų gaubus kruvina.*

*Juodos skraistės
Tvarstėsi tirščiau,
Sužaubavo pyktis –
Dalgiai pabrolių,
Netikėtai
Rytą pamačiau –
Tu gulėjai
Pradalgėliuose vėlių.*

NUTILO SMUIKAS

*Skambėjo smuikas,
Bet stygos trūko –
Ir giesmės liko
Už amžių ūko.*

*Sugirgždo beržas,
Sula pravirkęs,
Atgijo sodžiuj
Sukumpę pirkios.*

*Sugrįžo dainos
Ir vakarėliai –
Jaunimą šokiui
Tu vėl prikėlei.*

*Vakariai vėjai
Garsus dar pusto,
Bet jiems nutilus
Jau smuikas dūsta.*

*Kai senas klevas
Nutraukė raudą,
Pušie skarota,
Kam širdį skauda?*

IŠ SIELVARTO

In memoriam
gydytojai
Marytei Liupkevičienei

*Šviesus šviesus dangus
Lyg žydruma akių.
Tik debesis sprangus
Iš pasalų klaikių.*

*Tik sūruma bangos
Ant lūpų užtėkšta.
Giliai raukšles vagos
Širdies opa karšta.*

*Tiktai drumsta druska
Vis akyse girgždės –
Gerklėj kančia prėska
Įkaitusios žvaigždės.*

*Gerumas tos obels...
Išrovė viesulai.
Ar dar kada prikels
Ją rojaus angelai?*

TOLSTANT

*Ką pasakyti kelio gale,
Ten, kur mums ribą
Ženklina grįžtė?
Jeigu tokia jau, Dieve, valia,
Liepsi – išėsiu
Amžiams negrįžti.*

*Ilgu ten būsią laukt artimų:
Jie dar tik tašo
Pirkiai sienoją,
Laimę sau žaidžia, žodžių rimu
Kalbina smuiką,
Naktį ulioja...*

*Bet taip iš tikro vieno galiu
Jiems pavydėti –
Dvasios augimo.
Kryžiais parėjęs kaimo keliu
Rudeni verksiu
Kur prie arimo.*

LYDINT ŽARĄ

*Už horizonto
Ilgesys.
Pakirdęs laumių
Vieversys
Ar mano skausmo
Išklausys
Mėnuliui žvilgant
Ant rasos?*

*Tekės Aušrinė,
Blės žara –
Tylos skambioji
Fanfara.
Kam liks dejonė
Uždara?
Širdy rugiai ar
Dar rasos?*

GEŠTANT ŽVAIGŽDEI

*Marškinius siuva
Didžiai kelionei –
Rengias išleisti
Dievo pilin...
Rankos ko kliūva
Burtų pašonėj?
Šiaurės pašvaistė
Smelkias širdin...*

*Saulė pritemo,
Žvaigždei sužibus.
Baigias kelionė
Gulbės drąsios.
Likom be amo.
Akys apžlibo.
Graudžios svajonės
Rytą rasos...*

MEILĒS SKAUSMAS

*Koks aitrus meilēs skausmas
Anta lūpų sukepeš.
Nebe kraujas, o šauksmas
Žaizdomis nudejavo.
Ir spalva gyvų lūpų –
Lyg išblukę kanapės.
Širdis tyliai suklupo
Ties nelaime ne savo.*

UŽTARIANT

*Tiek maišto debesy:
Naktis tamsi, baisi,
Tai kur dabar esi,
Šviesusis žaibe?
Giria lange gūdi,
Dangaus skliautai juodi,
Tai kokią man žadi
Iškrėsti eibę?*

*Kur sode obelis,
Ar saulė švies, ar lis,
Ji žemėje dalis
Gaivių pavėsių...
Nepurtyk jos šakų,
Negręžk į ją lankų,
Dėkingas tau lieku –
Ties ja budėsiu.*

GĒLA

*Kur tave surasim
Tamsiā rudens naktī –
Dalgj liovēs plakti
Darganų laukai.
Žvaigždēm – nakties sesēm –
Vartelius atkelki,
Gal vējuotoj pelkēj
Praskaidrēs rūkai?*

*Pasakyk, kaip kalnus
Ilgesio malšinti,
Lietų nuraminti
Ašarų sūrių...
Mēnuo švyti jaunas.
Slaptim tyli dangūs.
Pro rasotus langus
Sutemas geriu.*

KERŲ NAKTĮ

*Sutemų metas
Viešnių parodo –
Ūkanos retos
Rūksta prie sodo.*

*Skamba per ledą
Laimė žvangučiai,
Kraitėn jai deda
Auksą žėručiai.*

*Rodos, per sniegą
Žengia puriena.
Viltys nemiega,
Balina šieną.*

*Rasai nukritus
Žiedą pakėlė
Švintantis rytas
Ir pasagėlę.*

GIRGŽDANTI SMILTIS

*Vaikšto vienumos šešėlis
Po namus –
Rūpestis gal prisikėlęs
Neramus...*

*Ilgos dienos vis trumpėja –
Pragarai...
Traukiasi tamsom alėja
Lyg maurais.*

*Glamonėja vėjai širdį...
Ilgesys
Aistrų troškulio nebgirdys,
Nužgesys...*

*Kaip iškęsti juodą viltį
Lig rytų –
Girgždančių svajonių smiltį
Tarp dantų?*

UŽKLUPTIS

*Strigo plūgas
Vidury vagos,
Iškinčytas
Per pačius pietus.
Grauduliai tik
Širdį numazgos...
Spengia garsas
Gelijantis, kurtus.*

*Čia artoją
Partrenkė žinia –
Dukružėlė
Vėjų ajeruos
Vasaroja...
Jos balta suknia
Akyse dar
Metais tararuos.*

RUDENS VERPETAI

*Žaltvykslė užgeso,
paklydus laukuos,
saulytei našlaitė
plaukų nešukuos...*

*Ties langu nuo vėjo
išvirto diena –
pargriuvo arimuos
viltis alkana.*

*Danguj suskambėjo
giesmė angelų –
prie didžio altoriaus
suklupt privalu...*

*Čia Viešpats klausykloj
lauks išpažinties,
vaivorykštės stulq
virš vartų nuties –*

*Žiūrėkit, jq vedas
slapties takeliu...
Varpeliai mediniai
skardens tarp vėlių.*

SVAJONĖ

*Jeigu man kartais būtų
Leista tamsiąją naktį
Patylom prasiskverbti
Į Valdovo menes,
Kur Didysis Žiniūnas
Mums mišias atnašauja,
Vai pavogčiau iš ten aš
Du slapties dalyku:
Vienoj kraiteje dega
Jo ugnis amžinoji,
Kitoj skamba ir skamba
Sutartinė dainų.*

*Tos ugnies vis po žiupsnį
Jums įdėčiau į širdis,
Kad jose nebegestų
Mūs gražioji kalba.
O dainų pasilikęs
Lygu laimę dalinčiau
Vyturių žaliems sodams
Ir kalnų aukštumoms.
Vai kaip džiaugtųsi Žemė,
Matant sūnų išaugus
Iš gimtinės dirvonų
Iki laumių dangaus.*

SNAIGĒMS SKAMBANT

*Vēl atšaurūs vējai
Drungnumu papurte
Nuo stipriju kamienu
Nužēre lapus –
Ar širdy ir mūsu
Išrymotā duobe
Užmarštis sudulkus
Kada nors užpūs?*

*Atsistoķes vienas
Ties baltom purienom,
Ties šerkšņu drobulēm,
Ties Šalčios vingiu
Laimēs ir ramybēs
Kūčiju tyliq nakti
Paslaptim pavirsti
Vis ir vis linkiu.*

TYLIAJĄ NAKTĮ

*Jau žvaigždė nukrito,
Žvilgčiojus rytuos.
Nėr meteorito –
Nieks ir nešvytuos.*

*Kelio nepaklausi –
Dangūs per aukštai.
Visą šaltą sausį
Niūrūs gaubs krantai.*

*Šilumos lašelių –
Jausmo iš širdies
Jei sušėlpt kas gali,
Vaišių tepakvies.*

PRIEŠPRIEŠOS

*Dangus užtraukia debesį –
Naktis rami, tyra,
Sustoję žmonės stebisi, –
Žvaigždžių danguj nėra.*

*Bet gervės tolių ilgisi.
Pakils jos į žvaigždes,
Seks paukščių tako žvilgesį,
Kol akys neužges.*

KUR VILTYS ŠAUKIA

*Dieviška vėjų ranka
Plaukus undinėms kedeno.
Rojum pakvipus lanka.
Maldai žiogai teikė peno.*

*Džiaugsmas kuteno girias.
Raudą gegutė kukavo.
Į debesėlių bures
Viltį sukroviau ne savo.*

*Kurgi linguojat, laivai,
Kokią jūs mum nešat dalią?
Ką taip, sustoję klevai,
Šaukiat į Lietuvą žalią?*

*Eikiva laimės keliu –
Kalbinu sau našlaitėlę.
Griežlės nakčia smuikeliu
Žadins rasų šilo gėlę.*

VILTIES NETEKUS

*Sūrias akis
Išplaus tamsa,
Širdy mintis
Padrieks vėsa.*

*Skausmai gėlos
Tvanais liūliuos.
Graudžiu sulos
Tyla namuos.*

*Žemi skliautai
Dienas užgrius,
Suspaus kietai
Jausmus vingrius.*

*Vilčių sfera
Aklai žydės.
Juoda skara
Kris nuo žvaigždės:*

*Liks prie Neries —
Ji amžina.
Bangoj žėrės
Ir ši daina.*

TROŠKULYS

*Nusisėmei, jausme,
Šuliniai išseko.
Šimtmečiais nelyja,
Dulkini keliai.
Girdim amžių gausmą,
Kam, Dvyly Zodiako,
Mindžioji leliją
Apmauduos giliai?*

*Man pripilk į širdį
Iš dangaus qsočio
Kalbai atgaivinti
Supilko lietaus.
Kojos tenesviridi:
Ant žaizdų – gysločio!
Anta žodžio – mintį!
Žemė atsigaus.*

ŽIBURIUI UŽGESUS

*Sudūmavo mėlyni skliautai,
Dingo saulė vidury dangaus.
Kas nudažė skruostus tau baltai,
Kas klajoklę vėlę kur priglaus?*

*Lydi varpas giesmę į kapus.
Lapai šlama lyg kraupi rauda.
Metų metais akys nepabus –
Kas užmirš jų ilgesį kada?*

*Greit gesins ir mūsų žibintus
Paslaptingos Išminties ranka.
Atminimų dūmai dengs krantus,
Už kurių ringuos mirties lanka.*

*Tik aušra šioj žemėj amžina
Vėl ir vėl linksma tekės rytais.
Bet ir čia, kai nurisnos diena,
Greit šėšėliai nuo miškų ateis.*

*Amžina gal tik kartų kaita.
Ašaras pakeis vaiskus šypsnyš.
Ir tiktai dvasia, tautos verta,
Vis per dangų lyg šviesa vilnys.*

ATODŪSIS

*Papurusi galvele,
Akim dangun įrimus,
Motulei širdį gelia,
Suklupusiai arimuos.*

*Nerimsta rūpestėliai.
Jos sielvartas nemąžta.
Skausmai, kuriuos sukėlei,
Netilps į sunkų raštą.*

*Dausų bemiegę naktį
Jinai tau laimę tiesė.
Ko akys ėmė blakti,
Kai šviesą tu vejiesi?*

*Paėmusi ant rankų
Gaivia viltim sūpavo.
Likimą nenuolankų —
Nedalią peikė savo.*

*Pražydusių purieną
Lenks ilgesys didysis,
Tu pas motulę vieną
Jau tik sapnuos lankysies.*

AKLAS TEISĒJAS

*Netekties skausmas neišmatuojamas,
Nes jis sugriovė meilę ir rūpestį,
Nes jis beširdis, nejaučia sopulio.*

*Jeigu žinotų, kiek sūrios ašaros,
Jeigu išgirstų tylumą spengiančių,
Jis ir suklyptų ties širdies tuštuma.*

*O, Amžinybe, kam tu, nelaukiama,
Skaldai pasaulį į mus ir mirusius,
Siūlai vis rojų žemės išalkusiam...*

*Neištylėsiu – skriaudos nežmoniškos:
Kam tyko kerštas laimės nemačiusio,
Kam iš qsočių pilstomos sutemos...*

VIRPULYS

*Gailų šokį raitė snaigės
Ryto saulės spinduliuos,
Stygos grojo, šokis baigės,
Širdgėlą kas sueiliuos?*

*Kam iš snaigių mokeis šokio,
Ir netvirto, ir graudaus —
Juk gyvenimo ne tokio
Ir tava lemtis geidaus.*

*Smuikas griežia juodą gaidą.
Širdys rauda virpuliais.
Ašara skalauja veidą.
Kas mums sielvartą atleis?*

EINANČIAM Į GRĮŽIMO ŠVENTĘ

*Ar tave išeinantį matė langai,
Ar tave svetingai išlydėjo durys?
Ar spėjai priklaupt ant nudilusio slenksčio?
Juk žinotai, negreitai su vėjais pargrįši...*

*Ar vartuose kryžium žegnojais stiklams,
Kad jie lyg žaibai čia tave pasitiktų?
Ar katino kailį paglostei meiliai,
Ar kelio galan išlydėjo šunytis?*

*Dar žiemkenčio grūdą pasėjo delnai,
Bet kepalą rieks jau ne tavo ranka.
Imi visą žemę lyg vėją glėbin,
Eini į Grįžimo slaptąją šventę.*

NETESOS

*Užsikūrė akys
Meilės peizažu –
Žavis mėlynakis:
Dieve, kaip gražu.*

*Užlenkė bokalą
Troškulio obels.
Vėsūs gurkšniai sūla,
Aistrų neatmels.*

*Rojų pasiklydo
Ilgesys žmogaus.
Žemėj tiek pavydo,
Dalgį kas sudraus?*

*Rieda vyzdžių šone
Ašara skaidri.
Dingusi svajone,
Būk širdim budri!*

*Su sula sumaišė
Kraują gomury,
Siūlo tau pakvaišę:
Taurę gert turi.*

*Galvą – kiaurą rėtį –
Dangui užritai –
Liko netesėti
Laumių pažadai.*

PASKUTINĖ VALIA

*Per parką dievaitį atlydi šuva,
Kai medžiai žalias audžia nytis.
Namų šeimininkas kartoja: – Eiva! –
Ir viešpatį seka šunyti.*

*Nuo durų į langą pažiūri, baisu,
Ten daktaro marškė jau švyti –
Užpylė jo širdį nelaimių gausa –
Jį veda kietai užmigdyti.*

*Jau šąla ir gęsta akių žiburiai.
Dar girdi, lyg lieptų gulėti.
Užtaisė šį ašarų gurkšnį sūriai,
Tai įžadai liks netesėti.*

*Pašoka nuo žemės. Galva jo sunki
Valdovui ant kelių nusovyra,
Palaižo lyg laimę abidvi ranki
Ir sielą jam perduoda tyrą.*

IŠTVERMĒ

*Netarēs žodžio
Išėjai,
Užgniaužei skausmą
Akyse.
Paduotą tulžį
Nurijai.
Pakraupo kūnas
Su dvasia.*

*Mokėjai gėrį
Rinkt širdy.
Laižei ligoniams
Jų pėdas.
Kai bėgo siela
Pamaldi,
Visiems atleidai
Už skriaudas.*

NE PAKELIUI

*Su vėjais
man
ne pakeliui –
stygas
sutraukė jie
šermukšny,
išgėrė
paskutinį
gurkšnį
rasos lašų.*

*Tavin
žiūrėsiu –
įsauliui...
Nuo saulės
rožė
išsiskleidžia,
šaknis
ir medžiai
žemèn leidžia –
visiems gražu.*

TAMSOS META

*mano pasaulis
į tamsą grimzta –
naktis ilgėja,
užvaldo šviesą...
sirenos grožis –
širdis nerimsta,
jo tiek ilgėjaus...
delikatesą
burnoj nešiojau –
dieglį bekaulį
ties uogienoju
žydinčios rožės...*

ŽODŽIŲ LIKIMAS

*Siela per akis,
Protas per žodžius –
Vasarą kalbu
Juos tik pamaldžius.*

*Žydi jazminai,
Kvapūs jų žiedai –
Mintį ar lydės
Skambantys vardai?*

*Plukdo vainikus
Ilgesys vilties –
Alaušo bangom
Bėgs jis iš nakties.*

*Kas kur susigaus
Laimės vainikus –
Ar manus žodžius
Gegė kam kukuos?*

SAULĒS GĒLA

*Vakaruos
gēsta
saulē —
rausta
vyšņu
žiedai,
tie žiedai
tik
apgaulē —
saulēj
dega
vardai...*

*Vakaru
karšta
laimē
greit pavirsta
gēla.
Po gaisru
toliuos
kaime
tyliai
krinta
migla...*

STAIGMUO

*Kai krito
šaka –
traškėjo.*

*Kai lūžo
ranka –
skaudėjo.*

*Kai plyšo
širdis –
aptemo.*

*Užgeso
dvasia
be amo.*

NOKTIURNAS

*krėsk skausmą
su žvaigždėm,
nešk džiaugsmą
parugėm,
kirsk dangų
su kregždė
ties langu,
ties bryde*

PRO ŠALI

*svajonė pro šalį
praėjo...
net veido dangun
neatgrįžo...
taip širdį baisingai
sopėjo –
tuščia brydė liko
nuo vyžių...*

*jos pėdsakais eisiu
pats vienas,
gal laimę surasiu
žadėtą...
į glėbį surinksiu
purienas
ir šoksiu su jom
menuetą...*

PAVELDAS

*Močiutės raštai
Devynianyčiai.
Tarp pirštų siūlai –
Širdies gija.
Taukšėjo staklės
Senojoj gryčioj,
Didžiavos raštais
Aukštaitija.*

*Močiutės dainos
Devyniabalsės.
Jose pradingsta
Dienos vargai.
Už šitą laimę
Ji Dievui melsis.
Kels tavo dvasių
Dainos žirgai.*

*Tavieji posmai
Devyniažodžiai.
Atkels į širdį
Visus vartus.
Seniai praaugai
Močiutės sodžių,
Ašotin krauni
Giesmės turtus.*

*Ir tavo drobės
Devyniaširdės.
Kukuos gegutė
Abrūsėlius,
O josios balsą
Dainoj išgirdęs
Tavasis smuikas
Kvies žiogelius.*

SAPNUIDINGUS

*Ējau kaip tyčia
pro rugius,
kai varpos plaukē,
gegē šaukē –
pro šilo rytmečius
svaigius –
bolavo jų visa
palaukē.*

*Tik išsisklaidē
lyg rūkai
tarp gerviu klyksmo,
ančiu kryksmo
mana svaja – balti
pūkai
ir nulingavo kur
tarp riksmo.*

PRIE SLENKSČIO

*Ant slenksčio vis ir ant slenksčio
Suklumpa šypsniai laimingi.
Ant slenksčio vis ir ant slenksčio
Sėkmės mums likimas linki.*

*Ateinam laimės pasemti,
Jaunystę nešam ant rankų,
Už rožių slepiame lemtį –
Sprendimą Dievo palankų.*

*Tespindi ilgesio žvilgsniai,
Ir juokas saulėje žvilga,
Lai skambūs būna mūs žingsniai,
Į kelią vedantys ilgą.*

*Ant slenksčio vis ir ant slenksčio
Sutinka svečių artojai,
Nuo slenksčio vis ir nuo slenksčio
Jį žada šviesiam rytojui.*

VAKARONĖ

*Gražiai mus sutemė ties langu.
Blyškiam mėnulio debesų
Lakštingala skardeno dangų.
Pamėklė slankiojo vėsi.*

*Nugrimzdo beržas į tamsybes.
Šmėžavo lydymas šuva,
Ir gandras, balose sustybęs,
Namo plostavo palengva.*

*O mes sėdėjom. Mintį audėm.
Žodžius vis mušė prakaitais.
Tiesos ieškojome ir gaudėm
Rasas po lapais nukartais.*

*Sunku žinot, kodėl palydi
Kaskart stiprėjančiu dūžiu
Širdis audėjos ploną nytį,
Kodėl ta laukia kraitvežių?..*

*Spėliojom dar, kodėl liepsnoja
Užėmus skruostus žarija,
Kodėl lyg visžali šilojai
Nevysta uždegta svaja?*

*Kodėl krūtinėj viltį gają
Įžiebtį duota ne bet kam?
Kodėl nutrypti žalią veją
Mergaitė leidžia ir paikam?*

*Išgėrus pusnakčiuos šampano
Nuvalo lūpas bučiniai.
Juntu – ties svirtim supleveno
Aistra. Ir tu žvilgsnius ganei*

*Ir supratai – jėga geisminga
Užvaldo žmogų lig širdies.
Jei laimei kiek artumo stinga,
Tai tu prie laimės ir glaudies.*

PASLAPTIS

*Kas traukia širdį
Prie Šalčios?
Ar laimė svirdi
Nuo kančios?*

*Mėnulis gęsta
Ties goda –
Išmynus brastą
Grįš pėda...*

*Ašei žaviuosi
Paslaptim,
Bežadis uosi,
Su tavim.*

PRIE VAIKYSTĖS

*Kregždutė pavasarį neša –
Sušvitusių viltį žmogaus...
Gimtinės sušildytą lašą
Svajonė į glėbį sugaus.*

*Jau vasara beržą prikėlė,
Žilvičiai numaustė dūdas –
Suskambus žirgų pasagėlė
Su vėjais kartojo maldas:*

*Pareik prie savosios vaikystės,
Joje tiek įmintą pėdų...
Sutikusios ryto gaidgystę
Ir dainos sugrįžta aidu.*

*Aušra nuskalauja blakstienas,
Skaidrėja apniukęs dangus.
Sukilę įaudrintos dienos
Per širdį širdin nubanguos.*

*Gegutė alksnynuose šaukia,
Pažinus išaugtus kelius.
Išbraidžiota pievų palaukė
Primins gaisų žvilgsnius tylūs.*

POAUDROS

*Kirto medį nuo pat pašaknėlių –
Sudrebėjo liemenio šakelė.
Krito lapas iš pat viršūnėlės
Nuo vainiko qžuolo žalčiausio.*

*Paklausykit, ko rauda netyla
Šimtamečio qžuolo šakoto:
Žalias buvo, tai nemoka degti.
Rasos krinta, pelenų neradę.*

*Akmenėlio lankai karščiu sprogsta.
Paukščiai iš kelionės atgal grįžta.
Kur nutūpti? Lizdo neberanda.
Kur padėti giesmę – nebežino.*

*Pasodinsim diemedžio šakelę
Šalton žemėn, sraunian šaltinėlin,
Kad atgytų vyturio sparneliai,
Kad žibėtų žalumos ugnelė.*

*Gal atšils, širdis namo sugrižus
Iš arimų, bulvienuų, rugsėjų.
Gal atžels ir rugio želmenėlis,
Kai sidabro ašaros jį laistys...*

APSIRGUS

*Kaip žemai, kaip žemai
Žmogus puola,
Tiek žiūrėjęs į saulę,
Joj augęs...
Kaip labai, kaip labai
Laikos kuolo...
Ar nebus tik ant jo
Pasismaugęs?*

VISUOTINIS MIEGAS

*Išsekęs nuo peilių
Ilsėjos ligonis,
Paniręs į miegą –
Į nebūties klonį.
Tik lašas po lašo
Vis sultys varvėjo
Iš gyvojo kūno.
Kažkas ten budėjo.*

*Kažkam šitaip kūne
Tų sulčių pristinga.
Kam liepta budėti,
Ir tas gal įminga.
Visuotinis miegas
Net sielą užvaldo.
Dabar viskas miega,
Panirę į maldą.*

GYDANTIS ŠYPSNYS

*Mūs trimatėj erdvėj,
Kai nakties sutema, –
Įsisiautus liga
Vargšą kūną kankina,
Tik sesutė viena
Nebemiega naktis,
Neša viltį ir vaistą,
Paguodą, ramybę,
Ir vis šypsos, lyg sapnas
Sklistų artimas, mielas...
Tas sesutės šypsnyš
Toj trimatėj erdvėj
Ar nebus tiktai vaistas
Ketvirtosios matuotės?*

BE PAGUODOS

*Man ne dėl gyvenimo
trumpo graudu –
paguodžiančių žodžių
veikiau nerandu,
kad vėlei nutrūko
jisai be prasmės...
Tik pušys dar kartą
tyliau sušlamės.*

I SAULĘ ŽIŪRINT

*Sudegti laužu,
tik ne kirmyti,
paskleisti šviesą
lyg laimės kelią.
Spindulio virpsnis
suverptų nytį,
atvaizdą rasčiau
skaidriam upely.*

GEDINT MEDŽIO

*Nušlameno
Ir kniaubės laja –
Nuwaitojo
Dejonė per žemę...
Širdį plėšė
Suskilus svaja...
Akys smigo
Į dangų sutemę...*

*Atsiduso
Banga už kalnų
Ir pabudo
Krūtineje baimė:
– Liki, Meile,
Ašei išeinu
Tau ieškoti
Pradingstančios laimės...*

*Nežinojau,
Kad skauda šakas,
Kai jas kerta
Nuo žalio kamieno –
Tau taip skabo
Pagintas rankas...
Kraujas laša
Per ašmenis plieno...*

U Ž S K L A N D A

LAIKAS NEGRĮŠ

*Atminimai grįžta,
Laikas – niekados.
Veltui mano ryžtas
Volungės ieškos.*

*Juo labiau branginti
Reik atradimus –
Diemedėlio mintį
Aš skaitau ramus.*

TURINYS

I ž a n g a

Poezijos skaista	5
Jotva žiemą	6

ŽALI ŽELMENĖLIAI

Giesmė elgeta	8
Priešprieša	9
Senoji kalba	10
Pelenai	11
Draustiny	12
Jūros sapnas	13
Nežinomybė	14
Vizija	15
Laisvė pasirinkti	16
Jotviška prigimtis	17
Poezijos pavasarį	18
Sielvarto kely	19
Keliančiai giesmę	20
Pamokėlė	21
Beržų šermenys	22
Rugių ataudai	23
Mano dainos	24
Lapkritis	25
Himnas	26
Laimę bandant	27
Suklupęs riteris	28
Kontrastai	29
Džokondai	30
Nuoširdumas	31
Notre Dame	32
Iš išdidumo	33
Mano kalėdaitis	34
Pasakų aušra	35
Vakaro brėžmuo	36
Ilgesio aidas	37

Po kryžium	38
Nematoma našta	39
Paskutinė giesmė	40
Našlaitės Kūčios	41
Prie didžiojo altoriaus	42
Ieškant paguodos	43
Vytauto paminklui	44
Prie Žemutinės pilies	45
Pašauktis	46
Žodžio vertė	47
Keista padėka	49
Triptichas ekologijai	50
Eglės drama	52
Aukojimas	53
Klausant barkarolių	54
Pašešupiai	55
Miražas	56
Jausmo dūžiai	57
Rasų šneka	58
Amžinas šauksmas	59
Draustos vardinės	60
Gaivinanti Punia	61
Anapus saulės	62
Anapus laiko	63
Tylos anapus	64
Dingstantys mirksniai	65
Šaltiniai nedžiūsta	66
Prie ugnies	67
Sarbievijaus kieme	68
Dainuojanti akloji	69
Pasiuntiniai	71
Parko madona	72
Krivulė	73
Galvosūkis	74
Būsimas laikas	75
Pavasario proraškos	76
Burtai	77
Apstulbis	78

Amžių beribėse	79
Saulėtemis	80

VARPOMS IŠPLAUKUS

Regėjimas	82
Laisvės šauklys	83
Rezginėlė	84
Skliautainyje	85
Vaišės sode	86
Kristijono ažuolai	87
Užusvajęs keleiviui	88
Parėjus kryžiams	89
Aimana	90
Ant kančios aukuro	91
Baimė kabinete	92
Nuograuža	93
Už gonkų	94
Juknėnai	95
Meilės šaknys	96
Kruvini angelai	97
Boružė guodė	98
Verkei rasomis	99
Užuojauta	100
Ažuolų garbėj	101
Lemties rožė	102
Erelio sparnai	103
Gulbės ašaros	104
Laukimo baimė	105
Žaidimai	106
Suviliotai	107
Poetės skara	108
Ties laužaviete	109
Dainų skrynelė	110
Užjaučiant	111
Sudie	112
Sielvarto malda	113
Tvermė	114
Baigi vienatvė	115

Švintanti skara	116
Ugnies šokis	117
Giedanti jūra	118
Karžygei	119
Poilsis	120
Dievo didybė	121
Mokslai pro šalį	122
Kur?	123
Rūpestis	124
Vėli epitafija	125
Amžinam klajūnui	126
Motinystė	128
Vėjų rauda	129
Neringos švyturys	130
Saulėlydžio aureolė	131
Labirinto kaliniui	132
Rojaus kampely	133
Užgyventi turtai	134
Paslappingoji gulbė	135
Graudulio spranga	136
Prie versmės	137
Tyli išpažintis	138
Ašara aky	139
Keliančiai giesmę	140
Mano kalėdaitis	141
Nesenstanti daina	142
Gailintis	143
Blėstant saulei	144
Pragana	145
Vaivorykštę vejantis	146
Gundant	147
Saulei tolstant	148
Nuojauta	149
Ligos kaprizai	150
Kūčių pasaka	151
Svajotojai	152
Budinti tylą	153
Išbandymų jūra	154

Sutartinė	155
Dūmų atmintis	156

RUGIAMS RASOJANT

Aistrų jūra	158
Giesmė dangui	159
Gerumas žiūrėti	160
Ramovėje	161
Arti – toli	162
Moterų geismai	163
Mirksnio žava	164
Skambutis	165
Uždraustas vaisius	166
Įtarumui	167
Akimirką žavią	168
Žiemos karštis	169
Nuotykis	170
Laukimai	171
Laukimo dalia	172
Žiežirbą pučiant	173
Iš žavesio	174
Trokstant	175
Tarp žvaigždžių	176
Skundas	177
Tu viena	178
Mįslė	179
Sapno pasaka	180
Šviesos vartuose	181
Saulei kylant	182
Nelauktai	183
Iš tolo	184
Į puotą	185
Aną vasarą	186
Likus toli	187
Ilgesio pjūvis	188
Akių žiedai	189
Laimės ataudai	190
Šokio anatomija	191

Svajų sapnai	192
Susitikus	193
Sakmėje atgimusiai	194
Pasakų sapne	195
Rūsčio pinklės	196
Sugrižus jaunystei	197
Pavėluota	198
Atgijus rūtai	199
Ne man	200
Piršlybos	201
Gal pajusiu	202
Viltis	203
Suspindus ašarai	204
Akių krypsnis	205
Meilės krešulys	206
Paryčiais	207
Išausk man juostą	208
Nerašyta uoga	209
Jeigu	210
Flirtai su Vaiva	211
Bangų šokis	212
Giesmės kančia	213
Stygai virpant	214
Raminant	215
Kur laimė	216
Atskleidis	217
Ne iš gero	218
Rudenė gija	219
Ačiū. Sudie	220
Pempės klyksmas	221
Vagystė	222
UŽ ŠALNŲ RASOS	
Žiburėliui blėstant	224
Chirurgas	225
Filosofų taku	226
Širdies audra	227
Pasiilgus	228

Niūrio šokis	230
Iš nevilties	231
Pragaro vartai	232
Sudeginti lopšiai	233
Rudenėjant	235
Užgeso žvakė	236
Nesotu	237
Nuosprendis	238
Palaužta viltis	239
Nutilo smuikas	240
Iš sielvarto	241
Tolstant	242
Lydint žarą	243
Gęstant žvaigždei	244
Meilės skausmas	245
Užtariant	246
Gėla	247
Kerų naktį	248
Girgždanti smiltis	249
Užkluptis	250
Rudens verpetai	251
Svajonė	252
Snaigėms skambant	253
Tyliąją naktį	254
Priešpriešos	255
Kur viltys šaukia	256
Vilties netekus	257
Troškulys	258
Žiburiui užgesus	259
Atodūsis	260
Aklas teisėjas	261
Virpulys	262
Einančiam į grįžimo šventę	263
Netesos	264
Paskutinė valia	265
Ištvermė	266
Ne pakeliui	267
Tamsos metą	268

Žodžių likimas	269
Saulės gėla	270
Staigmuo	271
Noktiurnas	272
Pro šalį	273
Paveldas	274
Sapnui dingus	276
Prie slenksčio	277
Vakaronė	278
Paslaptis	280
Prie vaikystės	281
Po audros	282
Apsirgus	283
Visuotinis miegas	284
Gydantis šypsnyš	285
Be paguodos	286
Į saulę žiūrint	287
Gedint medžio	288
U ž s k l a n d a	
Laikas negrįš	289

ALGIS UZDILA (1937 IV 25 Kreivėnuose), mokytojas, visuomenininkas, poetas, vertėjas, daugelio lietuvių kalbos vadovėlių ir programų Lenkijos lietuviškoms mokykloms autorius. Baigė lituanistiką Vilniaus universitete. Mokytojavo Seinų ir Punsko vidurinėse mokyklose. Dabar pensininkas. Stambiausias jo eilėraščių rinkinys *Širdies virpsniai* (Torontas, 2000). Daug jo eilėraščių išspausdinta žurnaluose, almanachuose ir kituose leidiniuose.

Algis Uzdila
Žiemkenčių giesmės
Eilėraščiai

Leidyklos redaktorius
Sigitas BIRGELIS

Viršelio autorė
Alicija ZIMNICKAITĖ

Korektorė
Birutė BURDINAITĖ-OLÓW

Išleido Punksko "Aušros" leidykla
Mickevičiaus 23, 16-515 Punkskas
Spausdino "Aušros" leidyklos spaustuve
Tiražas 300 egz.
<http://www.punkskas.pl>